

І чужому навчається,
і свого не чурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Henderson 4-0237
УНСотел: Henderson 5-8740
Тел.: з Нью-Йорку:
Barclay 7-4125
УНСотел: Barclay 7-5337

ЗДА ДОМАГАЮТЬСЯ ВИВЕДЕННЯ З КУБИ СОВЕТСЬКИХ ВІЙСЬК

Вашингтон. — Державний секретар Дін Раск на пресовій конференції 10-го грудня заявив, що советські війська і технічні відділи мусять залишити Кубу, бо ЗДА і їхні американські союзники не можуть стерпіти, щоб чужі збройні сили перебували на території Західної Північної Америки. Раск сказав, що тисячі советських військ перебувають і досі на Кубі, хоч уряд СРСР дав обіцянку, що советські збройні сили вийдуть із Куби. Це була 1-ша пресова конференція Раска від липня цього року. Раск заявив, що різниця поглядів про роль американського амбасадора в Об'єднаних Націях Адлера Е. Стівенсона в жовтні ц. р. в справі кубинської кризи не будуть перешкодою для інших членів уряду і урядових співробітників давати ради Президенту в різних справах. Раск заявив, що справа Стівенсона є без більшого значення. В справі советських збройних сил на Кубі Раск сказав, що в цій справі ведені переговори за участю на двох сторін. Він не виявив, якого матиску зможуть вжити ЗДА в тому напрямку, щоб змусити СРСР забрати свої збройні відділи з Куби. Державний секретар відбув пресову конференцію перед виїздом на конференцію в Північно-Атлантичного Півноччю (НАТО) до Парижу. Раск сказав, що частина

Президент зарядив перевірку допомоги закордонові

Вашингтон. — Президент Кеннеді в понеділок 10 грудня найменував двопартійний комітет, який очолос емеритований генерал Л. Д. Клей, який має перевірити перебіг цієї допомоги, що в даний час ЗДА запризначили країнам. Цей Комітет має ствердити, чи військові і економічні допомога, надані чужим країнам, дійсно спричинилися до безпеки ЗДА, та чи створює вона економічну і політичну стабільність у світі. Кожного року близько 10 мільярдів доларів видають ЗДА на допомогу закордонним країнам і кожного року Конгрес

„Лайф“ твердить, що Кеннеді допоміг журналістам дістати вістку про Стівенсона

Нью-Йорк. — Хоч Віллі Дім рапечив вістку журналістів Чарльза Вардета і Стюарта Алсона про угодження в справі Куби амбасадора в Об'єднаних Націях Адлера Е. Стівенсона, надруковану в тижневик „Сатердей Інінг Пост“, то нове число тижневика „Лайф“ далі твердить, що це президент Кеннеді допоміг цим журналістам дістати вістку про ставлення Стівенсона до самостійності Куби. Журналісти, згідно з твердженням тижневика „Лайф“, мали написати таку статтю, яка допомогла б Кеннеді позбутися Стівенсона з ОН. І Віллі Дім і Стівенсон заперечили це твердження.

Передбачають продаж товарів в цьому кварталі на суму \$101 мільйонів

Вашингтон. — Департамент торгівлі передбачає, що в четвертому кварталі цього року продаж товарів вийде до \$101 мільйона, а в першому кварталі 1963-го року до \$101,5 мільйона. Департамент торгівлі передбачає, що найбільш швидко зростатимуть продажі в дільниці непродовольчих товарів: текстильних, одягових, хімічних, нафтових продуктів, хатніх і напоїв. Передбачається, що в цьому кварталі чистий прибуток в \$300 мільйонів, а в першому

Союз Українських Хорів Америки плянє дальші імпрези

Нью-Йорк. — З поінформованих джерел заповідують, що Союз Українських Хорів Америки (СУХА), який був ініціатором і організатором величавого концерту в честь Миколи Лисенка в Нью-Йорку в неділю 9-го грудня, планує ряд дальших подібних імпрез, також в інших містах, зокрема в Шикаго, Клівленді та Детройті. Вже тепер думає про найближчі концерти, що повинні бути в рамках програми відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в Вашингтоні в 1964-му році. Союз Українських Хорів Америки був організований понад три роки тому і до нього належить тепер всім українським хорам в Нью-Йорку.

Володимир Баранецький став членом Екзекутиви Банку Моргана

Нью-Йорк. — Відомий молодий український економіст і громадський діяч, Володимир Баранецький, дістав призначення наприкінці листопада ц. р. на одного з 9-х асистентів віце-президента банку Моргана Герарді Трест Компані. Президент того банку, його заступники та їх асистенти становлять разом Екзекутиву Банку Моргана, однієї з наймогутніших фінансових установ у світі. Володимир Баранецький вийшов вже неодноразово, як довірений Банку Моргана в різні країни Південної Америки, як фінансово-економічний спеціаліст для перевірки тамтешніх відносин, і друкував на цю тему статтю „Свободі“. Володимир Баранецький займає тепер з усіх українських банківців

Володимир Баранецький

ІСАРХИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ЗАПРОШУЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ВЛАДИН ДО УЧАСТИ У ВСЕЛЕНЬСЬКОМУ СОБОРІ

Українські католицькі єпархи на Вселенському Соборі. Сидять в першому ряду (відліва направо): Єпископ Андрій Рибчинський, Архієпископ Гаврило Букатко, Митрополит ЗДА Амвросій Семинський, Митрополит Канади Максим Германюк, Архієпископ Кар Іван Бучко, Єпископ Ніль Саварин, Єпископ Ізидор Борейський. Стоять в другому ряду: Єпископ Августин Горняк, Єпископ Ярослав Габро, Єпископ Ілхон Борняк, Єпископ Йосиф Шмондло, Єпископ Іван Прашко, Єпископ Володимир Малайчук, Єпископ Андрій Селік, о. Паоло Миссін, Протоархієпископ ЧСВВ.

Рим. — Ієрархи Української Католицької Церкви у світі звернулися до духовенства і вірних цієї Церкви окремим спільним повідомленням, в якому звертаються також до „наших православних братів і сестер“ з гарячим закликом вислати своїх представників — єпископів на Вселенський Собор у Ватикані, в якому беруть участь в якості спостерігачів також і численні представники не-католицьких Церков. У посланні — дослівний текст якого надруковано на 2-й сторінці цього числа „Свободи“ — під окремим заголовком.

„Ще раз і ще раз простігалим руки до наших православних братів і сестер“ сказав: „Собор тоїно зачався і напевно потягасе ще деякий час. Це не заплано, щоб наші православні Прієре в ієрархії Владик змінили свою думку в цій справі. Наш великий Подвизник за церковну єдність, Слуга Божий Митрополит Андрій, ніколи не трапив надії і все сподівався, що прийде така благословенна пора і наші православні Прієрє священики і вірники перший крок для вияву і своєї турботи за церковною єдністю. Видастись, що такою благословенною порою є саме теперішній Вселенський Собор, що вже відхили заповідження збудувати

Окрему увагу приділено в цьому посланні „Великому Неприязню“ — Первоієрархові Української Католицької Церкви митрополитові Йосифу Сліпому. Спільне послання закінчується різдвяними побажаннями.

30-річчя мистецької діяльності В. Ласовського буде відзначено ретроспективною виставкою його образів

Нью-Йорк. — Для відзначення 30-ліття мистецької і публіцистичної діяльності відомих українського мистецтва і мистецького критика Володимира Ласовського, яке припадає в цьому році, Об'єднання Мистців України в Америці влаштує ретроспективну виставку його образів. Відбудеться відкриття виставки в неділю, 16-го грудня, о 12-й годині в залах Літературно-Мистецького Клубу при 149 Другій Евіні в Нью-Йорку. Триватиме виставка до дня 29-го грудня ц. р. і відбудеться і в суботу, 15-го грудня, о 12-й годині до 8-ї веч. На виставку відвідає 153 особи.

Посол італійського парламенту Маттео Гавдіоло заявив, що підтримує злочинну організацію „Мафія“ на Сицилії, яка в 1945 році вбила 500 осіб. В одному тільки сицилійському містечку Корлеоне на південь від Палермо „Мафія“ вбила 153 особи.

„СВОБОДА“ ПОЧИНАЄ ДРУК ПРОТОКОЛУ 25-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНЕСКО

Починаючи з цього числа, у „Свободі“, офіційному органі Українського Народного Союзу, друкуватиметься впродовж цього та наступного тижнів Протокол 25-ої Конвенції цієї великої організації, що відбулася в кінці травня цього року в Нью-Йорку. Публікацію таких протоколів передбачає статут УНЕСКО, згідно з вимогами державних законів. Протокол був списаний обраними Конвенцією її секретарями, д-ром Петром Стерном для української мови. Того ж Дармопрасом для англійської мови. Тому що під час Конвенції обмірковували і вирішували багато важливих справ не тільки УНЕСКО, як братерсько-запозомогов організації, але й загальної національної проблеми, Протокол має загальну вагість, тому з ним варто познайомитись найширшим колом українського громадянства.

НА ЦЕЙЛОНІ ШІСТЬ ДЕРЖАВ РАДЯТЬ ПРО МИР В ІНДІ

Нью-Делі. — В столиці Цейлону Кольомбо відбувається від понеділка 10 грудня ц. р. конференція шістьох держав в справі комуністичної Індії. Об'єднана Арабська Республіка, Вірменія, Камбоджа, Цейлон, Гаїті й Індонезія, які пропонували комуністичному Китаю й Індії своє посередництво за д-ля привернення миру в Азії, з'їхалися на спільну конференцію, яка проте — за коментарями західної преси — ледь чи зможе вийти поза платонічні заклики до обох сторін, щоб вони засіяли за конференційний стіл. Покищо однак комуністичний Китай, як Індія використовують цейлонську конференцію, як терен власної пропаганди, щоб переконати зібраних там тамтешніх неавторитетів про „свою“ рацію. Особливо Індія, яка до цього часу грала роль лідера неавторитетів, залежить на тому, щоб прихилити на свою сторону всіх неавторитетів. Покищо тільки одна Об'єднана Арабська Республіка заявила була за індійським становищем, що комуністичній Індії війська повинні повернути на ліній з-перед 8 вересня 1962 року, себто з часу, коли почалась остання велика комуністична збройна агресія проти Індії. Становище Індії боронить на цейлонській конференції генеральний секретар індійського міністерства закордонних справ, В. К. Неру (брат прем'єра). Сам прем'єр Джа

У Німеччині приспівено розв'язку кризи уряду

Бонн. — Західно-німецький канцлер Конрад Аденауер загрозив, що коли впродовж 48 годин не буде згоди між партіями в уряді, то він сам призначить нових міністрів. Німецькі газети відразу зазначили, що та погроза має значення тільки як моральний натиск для прискіпшення переговорів, бо насправді новий уряд не може почати діяти без затвердження його парламентом. А тим, Християнсько-демократична партія Аденауера і Вільно-демократична партія

Східно-німецькі комуністи далі пропагують „компроміс“

Берлін. — Східно-німецька кампанія за „компроміс“ і пролемак Німеччини й Бельгії, започаткована минулою виставкою Вальтера Ульбріхта, продовжується в тамтешній пресі. Головний східно-німецький пропагандист „єрґард Айлер, який свого часу втік з Америки, викрестив високої кавці, — у великій статті в „Берлінер Ультрант“ підтримує твердження Ульбріхта, що Східна Німеччина „готова до компромісу, який є необхідний в переговорах“. Айлер ставить конкретну ціль такого компромісу: „щоб бодай німці могли жити в мирі, поки не настануть передумови для з'єднання Німеччини“. У чому саме мав би полягати той

компроміс — східно-німецькі комуністи не кажуть нічого. Тому й західно-німецькі чинники не є певні, чи це не є тільки тактичний маневр для приспівання чужості західних держав і західно-німецького уряду, при одночасному приготуванні якогось дальшого агресивного імперіалістичного наступу комуністів. Тому й західно-берлінський посолник Біллі Брандт перестерігав проти німців на поправу ситуації, щоб не було зайвих розчарувань. Однак на Заході німці припускають, що у Москві, у зв'язку з Кубинською кризою, рішено відмовитись — бодай тимчасово — від наснаження на сепаратний союзово-східнонімецький мир.

Скрентон не виключає своєї кандидатури в 1964-му році

Вашингтон. — Губернатор-елект Пенсильванії, Вілліам В. Скрентон заявив в телевізійному інтерв'ю „Зустріч із пресою“, що він не буде в найбільших президентських виборах в 1964-му році старітасю про президентську кандидатуру і навіть не планує очолювати пенсильванієську делегацію на Республіканську Крайову Конвенцію та бути її фаворитом. Він сказав, що має багато проблем свого стейту і тому не дивиться так далеко вперед, як вибори в 1964-го року. Та коли його запитували, чи він відкинув би номінацію на президента, коли б йому запропонували, то він відповів, що ні. Але при тому додав таке: „Ця можливість є так далеко віддалена від нас, що я не придаю їй більшого значення“. Скрентон відкинув про

Знайшли тіла всіх 37-ох вуглекопів

Кирмайкелс, Па. — У вівторок рано, 11-го грудня повідомило радіо, що вдалося рятуноковим відділам відкопати решту тіл записаних в копальні вуглекопів в четвер 6-го грудня. Увесь час під час час рятуноковій акції тривала скромна надія, що може хтось із цих нещасливих буде живий. Лікар ставової корпорації ЗДА Дейвід Тінгел який приділений до тої капальні,

Проф. Мирон Федусевич, педагог і пластовий діяч помер в Австралії

Сідней, Австралія. — Дня 2 грудня 1962 р. помер тут проф. Мирон Федусевич, місце-голова Австралійського Наукового Товариства ім. Шевченка, заступник директора філологічної Секції

В АМЕРИЦІ

● Колишній президент Гаррі С. Труман перебував в Нью-Йорку, де промовляв на прийнятті з приводу 25-річчя Юнайтед Джущ Апія, який планує зібрати на добродійні цілі для жидівських емігрантів в жидівстві у світі \$96 мільйонів. Труман назвав „злого сатаніста“, яку виторговує стражди друкарів в Нью-Йорку, бо коли немає правдивої часописної інформації, то поширюються різні шкідливі сліпки.

● Керівник суспільної опіки в Нью-Йорку, Н. П. Джозеф Мічел, який минулого року вступив в цілій країні тим, що залив дуже гострі умови, під якими можна було дістати міську допомогу, мусів тепер просити посланика міста про припинення його в урядованні, поки не наляжиться його справа згодом на хабарів в сумі \$20.000. Його звільнено з арешту за кавцією \$10.000, і він чекає на те, щоб очистити себе з закритих йому закладів.

— Перестелити? — спитав, повернувшись до лица матері, і йому прикинувся в напівзакритих материних очах ви-

ПРОТОКОЛ

XXV. ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУщо відбулася в готелі „Нью Йоркер“ в Нью Йорку — в тижні від 21-го до 26-го
травня 1962 р.

Двадцять п'ята Ювілейна Конвенція Українського Народного Союзу відбулася в приміщенні готелю „Нью Йоркер“ у місті Нью-Йорк, Н. Й., в тижні від 21-го до 26-го травня 1962-го року з такою програмою:

- 1) Відкриття Конвенції;
- 2) Запрошення Верифікаційної Комісії;
- 3) Вибір:
 - а) Конвенційної Президії в складі голови, двох заступників та двох секретарів;
 - б) Вибірчої Комісії в складі 11 членів;
 - в) Комісії Пресової і Скарг в складі 5 членів;
- 4) Понимання Пресової Комісії;
- 5) Запрошення головних урядовців Українського Народного Союзу: головного предсідника, заступника головного предсідника, заступника головного предсідника, головного секретаря, головного касира, головних контролерів, головних радників і головного редактора „Свободи“;
- 6) Дискусія над заповідниками та їх прийняття;
- 7) Запрошення Статусової Комісії; дискусія й ухвали;
- 8) Визначення висоти заборук і платні головного предсідника, головного секретаря і голов. касира;
- 9) Вибір Головного Уряду УНСОюзу;
- 10) Запрошення Комісії Пресової і Скарг, дискусія та ухвали;
- 11) Внесення і ухвали для добра організації;
- 12) Різн. справи;
- 13) Закриття Конвенції.

У Конвенції взяли участь:

1. ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ: Носин Леофір — головний предсідник; Степан Куропас — заступник головного предсідника; Анна Герман — заступниця головного предсідника; Ярослав Падок — головний секретар; Роман Слободян — головний касир.

2. ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Володимир Косар, Володимир Гала, Петро Кучма, Петро Пуцило й Іван Козомельний.

3. ГОЛОВНІ РАДИ: Богдан Зорич, Дмитро Шмагала, Тарас Шпікула, Іван Олексійський, Василь В. Гуссар, Анна Чопик, Андрій Дідука, Олена Шогорин, Володимир Дідик, Микола Давискиба та Ярослав Гук.

4. ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР органу УНСОюзу: Антін Драган.

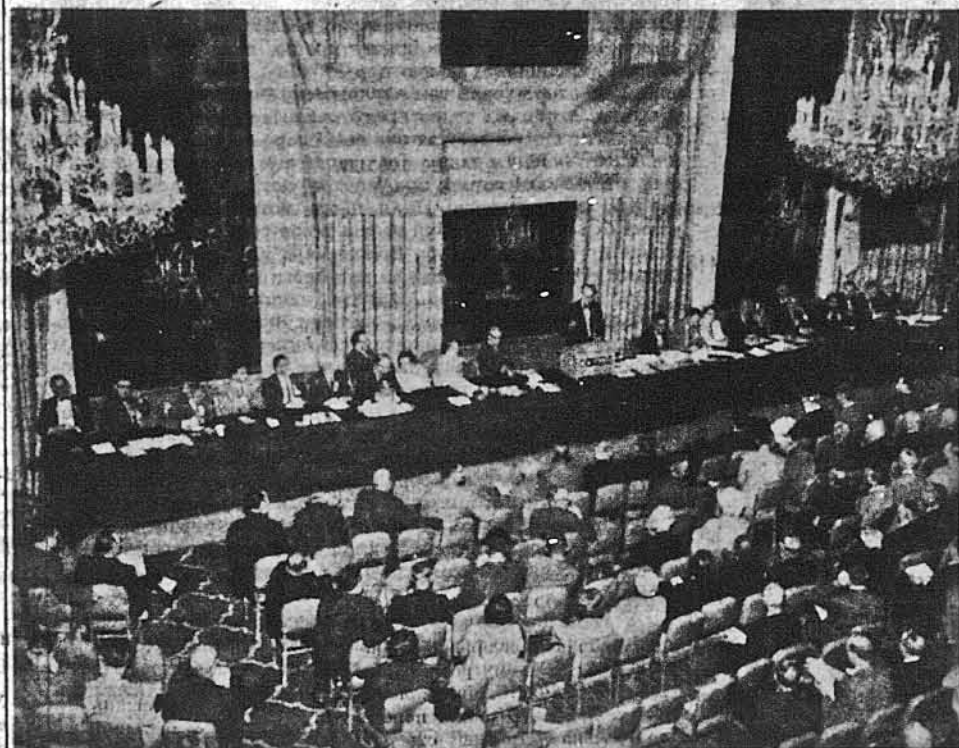
5) ДЕЛЕГАТИ:

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
1	2	Володимир Л. Чернега
2	2	Елісавета Сенькович
3	1	Данило Слободян
4 — 9	2	Юліан Рєзай
5	2	Іван Сидор
6 — 16	2	Михайло Левицький
7	2	Андрій Вовк
8	2	Адолф Слонік
9	2	Василь Мандзіл
10	2	Пилип Гарасимів
11 — 41	2	Петро Сидієний
12 — 400	2	Михайло Кузума
13	2	Іван Карабін
14	2	Михайло Отрок
15	2	Андрій Воронченко
20	2	Остап Зипок
21	2	Андрій Триш
22	2	Іван Крулик
23 — 18	2	Іван Баранчик
24 — 396	2	Гелен В. Олек
25	2	Анна Прескович
26	2	Антін Кушнір
27	2	Китка Стецюк
28	2	Петро Постолюк
29	2	Ярослава Олексійська
30 — 60	2	д-р Осип Утринко
31	2	Ольга О. Малишак
32	2	Михайло Філіп
33	2	Софія Орш
34	2	Степан Д. Шурко
35	2	Софія Гуляка
36	2	Марія Процак
37	2	Степан Чернякський
38	2	Михайло Гулик
39	2	Іван Пидус
40	2	Олекса Шмокалюк
41	2	Іван Пигулик
42	2	Петро Головачук
43	2	Володимир Новацький
44 — 95	2	Косеня Шеска
45	2	Микола Сенник
46 — 188	2	Яків Лежик
47 — 68	2	Іван Сквиртинський
48	2	Дмитро Хрупаляк
49	2	Карло Сачко
50 — 421	2	Антін Маланчук
51	2	Адам Цидиш
52 — 212	2	Михайло Медвідь
53	2	Степан Шпак
54	2	Василь Семенович
55	1	Іван Яковенко
56	2	Михайло Галькевич
57	2	Микола Іванчик
58	2	Михайло Турко
59	2	Мірослав Луковський
60	2	Вільям М. Турко
61	2	Андрій Лопушняк
62	2	Андрій Сит
63 — 10	2	Володимир Петок
64	2	Евдокія Ликтей
65	2	Іван Патулик
66 — 235	2	Іван Л. Бобак
67 — 246	2	Дмитро Лободяк
68	2	Богдан Верещинський
69	2	Василь Чмир
70	2	Василь Салабун
71	2	Микола Хачевський
72	2	Іван Петрунчик
73 — 148	2	Петро Войтович
74	2	Степан Гавриш
75	2	Роман Карбінчик
76	2	Анна К. Лінгівська
77 — 203	2	Володимир Квас

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
90	2	Іван Височанський
91	2	Петро Кочиря
92 — 138	2	Михайло Іванчик
93	2	Володимир Крушельницький
94	2	Олександр Кушак
95	2	Володимир Ворискевич-Войд
96	2	Анна Юга
97	2	Микола Драпала
98	1	Василь Вродський
99 — 169	2	Василь Валігун
100	2	Андрій Цебак
101	2	Микола Вобечко
102	2	Григорій Голубець
103 — 222	2	Іван Попович
104	2	Катерина А. Герріс
105	2	Гарасим Мисак
106	2	Іван Ракочий
107	2	Степан Слободян
108	2	Василь Клепач
109	2	Андрій Іванюк
110	2	Михайло Попель
111 — 278	2	о. Павло Дармоць
112	2	Марія Сілко
113	2	Володимир Зірик
114	2	Доменик Романович
115	2	Марія Федак
116	2	д-р Петро Ю. Стерчо
117	2	Осип Е. Куземчак
118	2	Володимир Бережан
119	2	Микола В. Тіачук
120	2	Микола Лещенко
121	2	Семен Кучма
122	2	Володимир Рефт
123	2	Володимир Драня
124 — 313	2	Олекса Гада
125	2	Степан Меліш
126	2	Іван Драбик
127	2	Іванна Подола
128	2	Анна Киста
129	2	Розалія Сороса
130	2	Ілля Була
131	2	Максим Левицький
132 — 479	2	Осип Савоцький
133	2	Михайло Коваль
134 — 384	2	Степан І. Ярма
135	2	Леа Воднар
136	2	Микола Савишак
137	2	Осип Несторонч
138	2	Мирон Литвин
139	2	Анна Клім
140 — 119	2	Михайло Колодуб
141	2	Іван Сеніч
142	2	Мірослав Маркович
143 — 61	2	Павло Тетанч
144	2	Іван Підергига
145	2	Іван Заворський
146	2	Осип Пінкович
147	2	Іван Федорак
148	2	Василь Сава
149	2	Параня Лаба
150	2	Іван Вакум
151	2	Іван Сібра
152 — 322	2	Микола Прасівський
153	2	Володимир Т. Дармоць
154	2	Михайло Федиринський
155	2	Микола Степан
156	2	Петро Гадек
157	2	Іван Рудницький
158	2	Іван Штепчик
159	2	д-р Олександр Савоцький
160	2	Юліан Павчак
161	2	Іван С. Антушак
162	2	Станіслав Прокопович
163	2	Осип Литвин
164	2	Степан Філик
165 — 77	2	Микола Курко
166	2	Іван Ролл
167	2	Марія К. Пелехата
168	2	Іван Вабин
169	2	Іван Грабар
170	2	Павло Мелен
171	2	Стелла Равн
172	2	Петро Щерба
173	2	д-р Атанас Слосарчук
174	2	Ярослав Вазюк
175	2	д-р Денис Кітківський
176	2	Іван Воробель
177	2	Іван Лаба
178	2	Петро Ковальчук
179	2	Михайло Кульчицький
180 — 232	2	Геновефа З. Жеребняк
181	2	Іван Живчик
182	2	Микола Дікум
183	2	Богдан Ластовський
184	2	Адам Ваволик
185 — 248	2	Петро Котельницький
186	2	Іван Харамбура
187	2	Василь Колодій
188	2	Панько Джинджиристий
189	2	Ярослав Сенишин
190	2	Василь Никіфорук
191	2	Іван Васильшин
192	2	Михайло Салдан
193	2	Карло Воргуль
194	2	Роман Теметилло
195	2	Марія Гасій
196	2	д-р Василь Палідвор
197	2	д-р Олександр Соколовський
198	2	Евген Тепер
199	2	Володимир Кіндифорський
200	2	Павло Рєва
201 — 31	2	Теодор Соколовський
202	2	Василь Савран
203	2	Константин Шевчук
204	2	Роман Простаї
205	2	Теодор Кубарич
206	2	Степан Вурій
207 — 199	2	Павло Лесоганч
208	2	Іван Мудровський
209	2	Олександр Майбо
210	2	Григорій Гарасим
211	2	Степан Брудний
212	2	Петро Куліш
213	2	Іван Михальцевич
214	2	Марія Шпікула
215	2	Михайло Канюк
216	2	Іван Гринчишин

Починається Конвенція...

443 повноправні делегати і делегати, що мають разом усіх 856 голосів, зайняли місце у великій балейні залі готелю „Нью Йоркер“ та з увагою сліdkують за формальностями відкриття цього великого парламенту найстаршої і найбільшої організації українців у вільному світі.

У тому ж часі за президіальним столом зайняли місце вже новобрані Президія Конвенції а адв. Іваном Флисом на чолі та головні до звітів членів Головного Уряду Українського Народного Союзу із членами Головного Екзективного Комітету: головним предсідником Іосифом Лисогором, заступниками головного предсідника інж. Степаном Куропасом і Анною Герман, головним секретарем д-ром Ярославом Падокхом та головним касиром Романом Слободяном у проводі.

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
226	2	Лука Худоба
227 — 144	2	Мірослав Кальба
228	2	Михайло Дутчак
229	2	Петро Лішак
230	2	Михайло Мартинишин
231	2	Михайло Юрчишин
232	2	Олена Магер
233	2	Іван Іванчик
234	2	Михайло Хитра
235	2	Іван Новак
236	2	Михайло Крика
237	2	Анна Ремик
238	2	Петро Мороз
239	2	Михайло Ковальчук
240	2	Іван Поритко
241	2	Осипа Олікевич
242	2	Андрій Стецяк
243 — 216	2	Іван Ставничий
244	2	Стефан Вардасевський
245	2	Михайло Романчик
246	2	Осип Голінок
247	2	Михайло Мартиненко
248	2	Тарас Шмагала
249	2	Ярослав Кравчук
250	2	Петро Савчак
251	2	Василь Фічик
252	2	Василь Романішин
253	2	Антін Котик
254	2	Ольга С. Недошито
255	2	Петро Сильчак
256	2	Микола Новак
257	2	Юлія Гуглик
258	2	Степанія Г. Беррі
259 — 84	2	Василь Труфін
260	2	Володимир Варшона
261	2	Іван О. Філік
262	2	Омелян Барилка
263	2	Михайло Баран
264	2	Іван Чопко
265 — 435	2	Степан Курляк
266	2	Олекса Добрянський
267	2	Володимир Юрків
268	2	Михайло Фук
269	2	о. Микола Федорович
270	2	Евстахій Гомоток
271	2	Володимир Василенко
272	2	Роман Романішин
273	2	Володимир Рубльовський
274	2	Іван Довгань
275 — 306	2	Катерина Лукач
276	2	Павло Пироганч
277	2	Іван Василюк
278	2	Лука Балютянський
279	2	Теодор Литвинюк
280	2	Володимир Сохан
281	2	Володимир Загвозський
282	2	Іван В. Мишук
283 — 405	2	Михайло Іванюк
284	2	Маргарита Рутенська
285	2	Петро Федик
286	2	Михайло Дужий
287	2	Володимир Візничак
288	2	Марія Демидчук
289	2	Мері Душиник
290	2	Василь Пулк
291	2	Станіслав Мотрович
292	2	Петро Лобур
293	2	Іван Франко
294	2	Франко Кавчак
295	2	Петро Врублівський
296	2	Осип Мащак

Відділ	Число голосів
304	2
	2
305	2
307 — 315	2
308 — 111	2
310 — 66	2
316	2
	2
	2
317 — 263	2
318 — 47	2
319 — 326	2
320	2
	2
321	2
323	2
324	2
325	2
	2
	2
327	2
328 — 62	2
330	2
331 — 261	2
333 — 409	2
334	2
	2
335 — 80	2
336	2
	2
337	2
338	2
339	2
341	2
	2
342	2
343	2
345	2
	2
346 — 299	2
347	2
348	2
	2
349 — 417	2
350	2
352	2
353 — 344	2
354 — 141	2
355	1
356	2
358 — 279	2
360 — 403	2
361	2
	2
	2
	2
362	2
363 — 215	2
364	2
	2
	2
367	2
	2
	2
368 — 429	2
369	2
370	2
371	2
	2
372	2
373 — 309	2

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
374	2	Володимир Ганчар
375	2	Еміль Грималек
376	2	Іван Данилюк
377	2	Михайло Семків
378	2	Василь Семків
379	2	Михайло Марчук
380—394	2	Микола Корнелюк
382—28	2	Катерина Гарбюк
383	2	Іван Гродиський
385	2	Іван Машталер
386—72	2	Петро Пилиш
387—246	2	Степан Лисогір
388	2	Василь Олійник
389—477	2	Саргис Воловик
395	2	о. Омелян Мицик
397	2	д-р Ярослав Прокоп
398	2	Василь Ропке
399	2	Іван Скопич
400	2	Михайло Нич
401	2	Іван Красник
402	2	Зенов Дзидик
403	2	Микола Мартинюк
404	2	Михайло Ворон
405—312	1	Олена Ратушня
406	2	Іван Телюк
407	2	Софія Верещинська
408—470	2	Іван Мельник
409	2	Теодозій Носевич
410	2	Михайло Куропас
411	2	Іван В. Іванчук
412	2	Пилип Цибуляк
413	2	Осип Бахал
414	2	Володимир Шиприневич
415	2	Роман Килип
416	2	Микола Мотта
417	2	Евген Матвишин
418	2	Юрій Кармачик
419	2	Онуфрій Максимів
420—160	2	Августин Я. Рудник
421	2	Володимир Мельник
422	2	Дмитро Попадич
423	2	Петро Верещинський
424	2	Михайло Малишевський
425—285	2	Роман Чернотин
426	2	Степан Терещинський
427	2	Володимир Запорожний
428	2	Семен Левчицький
429	2	Григорій Голуб
430	2	Дмитро Завеняч
431	2	Михайло Коваль
432	2	Іван Геррик
433—187	2	Христия Навроцька
434	2	Саргис Омелянченко
435—376	2	Марія Спайбаль
436—446	2	Іван Іванчук
437	2	Степанія Галич
438	2	Ольга Соколовська
439	2	Франко Станіс
440	2	Анастасія Ворон
441—486	2	Іван Федор
442	2	Микола Хоник
443—480	2	Михайло Черемшинецький
444—480	2	Петро Самель
445	2	Карло Чорномас
446	2	Володимир Цимбал
447	2	Павло Дубас
448	2	Степанія Кочий
449	2	Осип Чайковський
450—351	2	Ліля Гомонко
451—49	2	Павло Марик
452—284	2	Василь Остапчук
453	2	Григорій Шаравенчик
454	2	Володимир Запаранюк
455—143	2	Михайло Дмитрів
456	2	д-р М. Сидор Чортотрийський
457	2	Микола Денисюк
458	2	Микола Шпигуляк
459—359	2	Олена Чорномас
460—456	2	Іван Палик
461—500	2	Осип Касюх

Згідно з постановою статуту, Головний Екзекутивний Комітет найменував у ході підготовки Конвенції членів Статуту та Верифікаційної комісії, які діяли вже перед початком Конвенції. До Статуту Комісії ввійшли: Іван Скопич, Відділ ч. 397; Євген Матвишин, Відділ ч. 432; Іванча Подола, Відділ ч. 125; Генерал З. Жеребняк, Відділ 180 та Іван Васильшин, Відділ 194. До Верифікаційної Комісії ввійшли: Іван Заворський, Відділ 147; Петро Головачук, Відділ 42; Іван Телюк, Відділ 414; Василь Попович, Відділ 367 та Михайло Семків, Відділ 379.

ПЕРША СЕСІЯ

25-та Ювілейна Конвенція Українського Народного Союзу почалася в запланованому в проголошенні часі й місці, тобто в понеділок, 21-го травня 1962-го року, в годині 9:00 рано у великій залі готелю „Нью Йорк“ в місті Нью-Йорку. Н. І. На запрошення головної передсідниці Йосипа Лисогору, української католицької священниці о. д-р Мелетій Солоний, ЧСВВ, з парохії св. Юра в Нью-Йорку, відмовив колиту, щоб Господь благословив праці Конвенції. Після відпівання американського гімну оперово співачкою паненою Марією Лисогір й українського гімну усім прийнятим на залі, головний передсідник представив усіх членів Головного Уряду та згадав померлих членів, а зокрема вибраного на останній Конвенції головної передсідниці с. п. Дмитра Галиччина, який у міжконвенційному часі відійшов у вічність. На заклик головної передсідниці учасники Конвенції повставали з місць вшанували одностайно мовчазно пам'ять всіх померлих членів, а зокрема с. п. Дмитра Галиччина. Відтак Йосип Лисогір висловилася такою вступною промовою:

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛ. ПРЕДС. ЙОСИПА ЛИСОГОРА

„Це насправді велика честь і привілей вітати Вас сьогодні на цій двадцятій річній Конвенції Українського Народного Союзу та формально її відкрити.“

Ми зібралися тут згідно з постановою статуту, щоб перевірити й оцінити діяльність нашого Союзу за останні чотири роки, скласти плинні й вичерпні такі постанови й рішення, що, в нашій оцінці могли б дати найкращі позитивні результати для нашого членства в наступних роках.

Ця Конвенція, підпорядкована тільки законам і постановам стейтів і провінцій, в яких ми ведемо свою діяльність, є найвищою владою в усіх справах, що відносяться до нашого Союзу та його діяльності. Очевидно, що всі очікують від нас мудрих і творчих рішень. Наші члени на всіх великих просторах 3-х континентів Держав і Канади від океану до океану слідкуватимуть за цим найбільшим зібранням з найбільшим довірою й певністю, що витворилися впродовж шістьдесяти років творчого існування нашого Союзу, як також з великими надіями, що ці наші щорічні наради матимуть найкращі успіхи.

Переслани Вам звіти головних урядовців з'ясували Вам в подробицях діяльність та досягнення Українського Народ-

ного Союзу за останні чотири роки. Ми досягли основного збільшення нашого членства й майна. Наші члени й їхні спадкоємці одержали збільшені користі, включно із вищими готівковими дивідендами. Загальна сума забезпечення збільшилася до \$62,000,000. Все вказує на дальший ріст і розвиток. Масою неомисливими ознаками спроможності нашого Союзу запевнити своїм членам більший господарський добробут.

Та це тільки частина справи. Людина бо живе не тільки хлібом. Існують інші цінності, не менш важливі для здоров'я та повного, вартісного життя. Ми є гордимися нащадками народу, що має тисячолітню культуру, прекрасні традиції й звичаї. Ми становимо невід'ємну частину цієї історії й культури та релігій наших предків. Ця велика спадщина, яку ми одержали від наших предків, мусить бути вивалена, ми повинні її продовжувати й збагачувати. Наш Союз, заснований на засадах братерства й співпраці для спільного добра, подібав про засоби для об'єднання й порозуміння між нашим народом, щоб в той спосіб змагати до спільної мети. Відділи Українського Народного Союзу та їх активність на місцях допомагають нашим людям жити їхнім власним життям, до якого вони призвичаїлися та яке їм дороге. Колиш воно могло виглядати простим і навіть примітивним, але в ростом членства й майна Українського Народного Союзу виросли також й важливість та престиж наших українських громад.

Провідним малюком у цьому була наша „Свобода“. Тридцять років тому до неї долучилися англійський „Український Тижневик“ для наших народжених в Америці членів, а вісім років тому прийшла райдужна „Веселка“ для наших дітей. Численні книжки, альбому й календарі, брошури та інші видання виходили рік за роком з Видавництва „Свобода“, збагачуючи наш добробут, поширюючи правду про нашу Українську Батьківщину й наш Український Нарід. Кожна конвенція могла відмітати якусь нову, важливу працю. І цей рік не є винятком. Ми випускаємо в світ одну з найважливіших, якщо не найважливішу працю, яка будь-коли появилася англійською мовою про Україну. Маю на думці перший, 1200-сторінковий том англійською енциклопедії Українознавства, яку саме тепер приготувало до друку в-во торонського університету та яка вже скоро появиться. Вкортці після того повинен появиться другий том, матеріал до якого вже в більшості готовий, хоч і потребують ще основнішої перевірки та доповненн. Плян цього монументального видання був запланований десять років тому спільною ініціативою професора доктора Володимира Кубійовича, що є головним редактором книги, та покійного головного редактора „Свободи“ доктора Луки Мияшуги й нашого довголітнього головного передсідника, славної пам'яті Дмитра Галиччина. Університет у Торонті, прийнявши цю книгу до друку, назвав її однією з найважливіших джерельних праць двадцятого сторіччя. Це бо справді монументальний твір, що займає важливе місце та може відіграти рішальну роль в тих не тільки наукових, але й урядових колах, що зацікавлені справами центральної й східної Європи. Членство Українського Народного Союзу може заслугою гордитися цим єдиним у своєму роді досягненням, а англійський світ може бути тільки вдячний Українському Народному Союзові, що допоміг українським науковцям дати свій вартісний вклад у досі радше скромне знання слов'янських народів взагалі, а українського народу зокрема.

У своїх постійних зусиллях й намаганнях поліпшувати свою власну долю та долю своїх родин, члени Українського Народного Союзу ані на одну хвилину не втрачали із свого зору тієї боротьби, що її веде за свою волю й незалежність наша батьківщина — Україна.

Відтепер, сорок років тому, як московський більшовизм насильством й розбоями знищив Українську Народну Республіку та встановив свою народолюбиву окупаційну владу над українським народом, американські українці із своїм Українським Народним Союзом стали у провідній боротьбі проти більшовизму й стоять у ньому сьогодні. Український Народний Союз допоміг змобілізувати українців Америки й Канади у могутню силу, що завзято й безперервно борюється комуністською імперіалістичною тираниєю. Без перебільшення можемо твердити, що ми знаємо московський більшовизм, його характер й його загрозливіше, ніж будь-яка інша група у вільному світі. Ми знаємо всі комуністичні інтриги, що сьогодні прибрали вже інші, ще більш рафіновані форми. У змаганні до своєї мети — запанування над світом, московський більшовизм не гребує жадними засобами. До колишніх розбоя, насильства й скритованості, долучилися тепер дипломатична хитрість й підступ, брехня й фальшування історичних фактів під маскою нібито сердечних дебат та приязних усмішок. Віддеркалення й наслідки цих нових метод ми бачимо щоденно в пресі й не можемо сказати, що вони не приносять Кремлю користі. Ми постійно підносимо наш голос перестороги, але він часто є голосом вопіючого по пустині, його не чувають зокрема там, де він міг би мати значення. Це зокрема тому, що як досі — ми не масою досить великої економічної сили, бракує нам такого престижу й таких політичних впливів, що могли б донести наш голос до тих людей, які рішення.

Виникає запит: чому ж нам бракує відповідного впливу, чому ми не масою відповідного престижу? Це правда, що ми творимо відносно малу групу, але — чи аж таку малу? Два мільйони українців у 3-х континентів Державах й Канаді це більше ніж населення деяких з тих нових держав, що їх тепер прийнято до Об'єднаних Націй. Ні, справа цілком не в тому, що нас мало. Наша слабкість у тому, що з тих двох мільйонів українців в Америці й Канаді відносно мало згуртованих в такій організації, як Український Народний Союз! Це правда, що наш Союз із своїми 82,000 членами й 26,000,000 доларів майна є найбільшою, фінансово наймогутнішою й найбільшою українською братерською організацією у вільному світі. І що славу ми здобули, об'єднали в наших рядах задові чотири відсотки наших людей в Америці й Канаді. Де ж інші й чому вони не є в Союзі? Відповідь на ці запити і є головною причиною нашого безсилля.

Пригляньмося цій справі дещо ближче, проаналізуємо її. Два мільйони українців в Америці й Канаді, що становили приблизно 600,000 роки, мають — можна догадуватися — 40 до 50 мільйонів доларів прибутків щорічно, отже приблизно два до половини більшою доларів річно. Тепер, згідно з офіційною статистикою, наші люди в 3-х континентів Державах платять 80 до 100 мільйонів доларів річно на вкладки за життєве забезпечення. Будимо консервативні й зменшимо цю суму на 60 відсотків і ми все ще матимемо суму 30 до 40 мільйонів, що їх видають наші люди на вкладки за життєве забезпечення річно. З цієї суми Український Народний Союз дістає два мільйони п'ятсот тисяч, отже заведе шість до вісім відсотків. Три інші українські Союзи можуть одержувати разом ще який мільйон на вкладки за життєве забезпечення. Це значить, що щонайменше 28 до 36 з половини мільйонів доларів нашого українського майна йде річно в руки не — українських аскураційних компаній. Це великий гріх і ясно, що ці забезпеченні компанії й їх прироби в власному інтересі не робитимуть нічого такого, що могло б спричинитися до росту й збільшення престижу українських організацій. Навпаки, їхнім логічним мотом і гаслом є держати нас незорганізованими й держати наші гроші.

Тим то й очевидна справа, що до росту нашої організації, а з цим і нашого престижу та наших впливів ми можемо причинитися тільки ми самі. В цьому випадку ми намарно очікували б якогось Святого Клоаса. Немає директора великої корпорації або державного урядовця, який створив би для нас те, чого ми хочемо й чого нам потрібно. Ми мусимо робити це самі нашими способами, на наш час і за наші гроші.

На щастя, ми можемо це робити і це ми доказали. 69 років тому, в 1893 р. о. Грушка почав видавати „Свободу“, бо вірив, що вона допоможе українським іммігрантам допомогти собі самим. І він не помилявся. Його слідами пішли о. Дмитрів, о. Макар і о. Ардан. Опісля прийшли Антін Цурковський, Осип Стеткевич, Володимир Лотоцький, Омелян

Ревюк, доктор Лука Мияшуга й наш теперішній редактор Антін Драган. У 1894 році наші вуглекопи в Пенсильнії заснували наш Союз і вибрати Теодозія Талпама як першого його головного передсідника в тій вірі й надії, що українці, об'єдналися, можуть більше зробити для себе і своїх родин в новому світі та для свого народу в старому краю. І вони не помилилися. Після Талпама прийшли Іван Глова, Юрій Хиллак, о. Бончевський, о. Стефанович, Константин Кирів, Дмитро Капітула, Семен Ядловський, Теодор Грицай, Микола Мурашко, Дмитро Галичнин. Ці люди, працювали пліч-о-пліч з іншими урядовцями та найширшими колами союзного членства, зокрема відділовими урядовцями, крок за кроком будували й розбудовували наш Союз. Ми можемо й повинні робити те саме, що вони робили, але ми повинні робити це скоріше. Ми бо масою на це кращі передумови: масою більше членів, більше фондів, більше талантів і більше можливостей.

Від 1933-го року, в якому Дмитро Галичнин уперше був обраний на головного секретаря нашого Союзу, союзове членство збільшилося вчетверо, а союзове майно на 1,200 відсотків. За той час членство Союзу збільшилося з 20,000 на 82,000. Якщо ми задержали такий сам темп нашого росту, то за чергових 29 років Союз повинен мати понад 325,000 членів і понад 300,000,000 доларів майна.

Цим оптимістичним передбачуванням — на яке дехто з вас може в сумніві похитати головою — я закінчу ці свої вступні зауваги. Моїм особистим проханням є, щоб Ви постійно й завжди пам'ятали, скільки відваги й завзяття, скільки віри й тяжкого труду треба було, щоб збудувати Український Народний Союз таким, як він сьогодні є. Наші батьки-підприємці віддавали труд свого життя на те, щоб ми, їхні нащадки, могли вітатишати плодами їхньої праці. Вони досягнули своєї мети. Не знаючи, що доля принесе нам у майбутньому, але з думкою про тих, що прийдуть після нас, робимо те саме: розбудовуємо наш Союз у це більшу й ще могутнішу організацію, щоб він міг ще ліпше служити майбутній генерації!

Після формального проголошення головним передсідником Йосипом Лисогором Конвенції відкритою та прочитанням ним порядку наради, що, згідно з постановами статуту УНСоюзу, був своєчасно опублікований в органі УНСоюзу „Свободи“, на внесок делегата 204-го Відділу, д-ра Олександра Соколюшина, підтриманий іншим делегатом того ж Відділу, д-ром Василем Палідвором, Конвенція одностайно затвердила проголошений Головним Урядом порядок наради.

Після короткої перерви в нарадах, головний передсідник попросив до слова представника Верифікаційної Комісії, дел. 147-го Відділу Івана Заворського, який подав до відома склад Комісії та з черги попросив до прочитання Протоколу з праці Комісії її секретаря Івана Телюка, делегата 414-го Відділу. Мгр. Іван Телюк прочитав слідуєчий протокол:

ПРОТОКОЛ

ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ 25-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС.

Комісія почала працю 17-го травня 1962 р. о год. 10-й перед полуднем в приміщенні УНСоюзу в Джерзі Сіті.

Члени Комісії: пп. Іван Заворський, Відділ 147, ст. Пенсильнія; Іван Телюк, Відділ 414, ст. Коннектикут; Петро Головачук, Відділ 42, ст. Нью Джерсі; Василь Попович, Відділ 367, ст. Нью Йорк; Михайло Семків, Відділ 379, ст. Іллінойс.

Комісія уконституувалася, як слідує: передсідник — Іван Заворський; секретар укр. мови — Іван Телюк; секретар англ. мови — Василь Попович.

Члени Комісії: Михайло Семків, Петро Головачук. Прийнято слідуєчий порядок наради: 1. Відкриття. 2. Загальні інформаційні члени Екзекутивної, 3. Уконститування Комісії, 4. Ділова справа. 5. Реструкція делегатів. 6. Різне. 7. Звіт Комісії перед делегатами. 8. Роз'яснення Комісії.

ад 1) Засідання Комісії відкрив гол. передсідник УНС Йосип Лисогір, вітаючи членів.

ад 2) Про задання Комісії та загальний перегляд справ, переданих на розгляд, інформували: гол. передсідник Йосип Лисогір, відтак гол. секретар Ярослав Палюх.

ад 3) Комісія уконституувалася, як подано вище: ад 4) Комісія розглядала 7 протестів із слідуєчих Відділів: Відділ 56 — Віллінг, Вест Вірджинія, Відділ 192 — Гернік, Нью Йорк, Відділ 441 — Форт Віллінг, Онтаріо, Канада, Відділ 361 — Нью Йорк, Н. Й., Відділ 252 — Шикаго, Іллінойс, Відділ 176 — Ембридж, Пенсильнія, Відділ 183 — Дітройт, Мичиген.

Справа Відділу 56: Комісія вирішила, що правним делегатом являється п. Медвід. Предложені протоколи Зборів Відділу вказують, що проти вибору й отримання Відділу з іншим для вибору делегата не було спротиву й не висунуено ніякого іншого кандидата. Протест визнано безпідставним.

Справа Відділу ч. 192: Комісія не знайшла причини для уневажнення виборів, бо статут не забороняє голосувати членам, які прибули на збори пізніше.

Справа Відділу ч. 441: Комісія рішила, що коли неекваліфіковані члени голосують, то згідно з §37 статуту їх права повинні бути заповновані перед голосуванням. Хоча б і ці два голоси були уневажнені, все таки вони не вплинули б на зміну вибору. Однак, беручи під увагу заслуги секретаря Голта, Комісія рішила вислати йому окремого листа.

Справа Відділу ч. 361: З огляду на деякі неточності, рішено справу відкласти на пізніше. Для ближчих і точніших інформацій запрошено пп. Галичнина й Винника на день 19-го травня ч. р. на год. 2-гу по пол. до готелю Нью Йоркер.

Справа Відділу ч. 252: Комісія признала права делегата п. Салчаків.

Справа Відділу ч. 176: Комісія прийняла до відома, що перші Збори Відділу для вибору делегата відбулися несправильно тому, що були подані неправдиві інформації, які вплинули на вибір делегата. Другі Збори вибрани на делегата п. Воробля й йому признається права делегата.

Справа Відділу ч. 183: Комісія ствердила, що немає достаточних причин для уневажнення виборів, бо протестанти дістав 5-ох голосів проти 18, а вимагас уневажнити голоси тільки 5-ох членів, що у висліді не змінило б вислід голосування.

На тім закінчено перший день наради о год. 5:30 по пол.

Продовження ділових справ дня 18 травня 1962-го року.

Наради розпочато о год. 3-ій по полудні.

Другий день наради. — Комісія приділила увагу перевірці уповноважень поодиноких делегатів.

Між іншим виявлено, що 52 делегати на 25-ту Конвенцію УНС не мають газети „Свобода“, як „Юкнейн Вікль“, як також багато мають тільки 500-доларові грамоти забезпечення. Поважаним є, щоб на слідуєчу Конвенцію цій справі приділено більше уваги.

Третій день наради. — 19-го травня ч. р. відбувся в готелі Нью Йоркер.

Комісія о год. 2-ій по полудні ще раз розглядала справу Відділу ч. 361, як також вислудила особисті висловлення пп. Галичнина й Винника. Остаточне рішено, що немає достаточних статутних причин для уневажнення виборів.

Четвертий день наради. — Комісія переглянула реструкцію делегатів, у висліді якої стверджено: у Відділі ч. 280 помер делегат, — затверджено на його місце заступника:

У Відділах: 63, 69, 96, 106, 112, 127, 168, 189, 204, 252, 283, 298, 210 345, 379, 385, 430, 440 і 441 — затверджено на місце делегатів їх заступників.

В підсумку Верифікаційної Комісії стверджено, що в Конвенції беруть участь: 21 головних урядовців з правом по одному рішальному голосові; 9 делегатів, які мають по одному голосові, та 413 делегатів, які мають по два голоси.

Отже разом 422 делегати і 21 головних урядовців, тобто 443 голосуючих учасників з 856 голосами.

ВИБІР ПРЕЗИДІ

Головний передсідник підняв членам Верифікаційної Комісії за їхню працю і проголосив приступлення до вибору Президії Конвенції, тобто її голови, двох заступників і двох секретарів, при чому з'ясував процедуру вибору в той спосіб, що кожного члена Президії вибиратиметься окремо. По відкритті листи кандидатів на передсідника Конвенції із залі подано й підтримано кандидатури: адвоката Івана Фліса, делегата 267-го Відділу; д-ра С. Пана, делегата 364-го Відділу, та Івана Іванчука, делегата 423-го Відділу. Більшість голосів на передсідника Конвенції обрано адвоката Івана Фліса.

На пост першого заступника передсідника Конвенції із залі подано й підтримано кандидатури таких делегатів: д-р Михайло С. Пал, Генерала Жеребняк з 180-го Відділу, Стефанія Галичнин із 455-го Відділу, Іван Поритко з 239-го Відділу, д-р Василь Палідвор з 204-го Відділу та Іван В. Іванчук. Генерала Жеребняк зрештою кандидатури, мотивуючи тим, що першим заступником передсідника повинен бути обраний мужчина, Більшістю голосів обрано делегата 423-го Відділу Івана В. Іванчука першим заступником передсід. Конвенції.

На пост другого заступника передсідника Конвенції подано й підтримано з залі кандидатури панів Генерала Жеребняк із 180-го Відділу та Стефанія Галичнин із 455-го Відділу. Більшістю голосів обрано п-і Генерала Жеребняк.

На пост секретаря Конвенції в українській мові подано із залі й підтримано кандидатури: д-ра Петра Ю. Стерча із 113-го Відділу та п. Василя Никифорука із 194-го Відділу. Більшістю голосів обрано українською мовним секретарем Конвенції д-ра Петра Стерча. На англійським секретаря Конвенції номіновано й обрано адвоката Володимира Тому Дармопрая, делегата 153-го Відділу.

Перебираючи провід Конвенції, передсідник Іван Фліс підняв у власному імені та в імені інших членів Президії за довіря та вибір і точно о год. 12-й вполудне проголосив перерву наради до год. 1:30 по полудні.

Після цієї сесії наради Конвенції запроваджено на основі нотаток секретарів Конвенції як делегатів на залі, отже без подробиць записок ходу наради.

ДРУГА СЕСІЯ

Другу з черги, пополуднєву сесію 25-ї Конвенції проголосив відкритою Іван Фліс, передсідник Конвенції, о год. 1:30 по полудні. Предсідник пригадав делегатам їх обов'язок бути повсякчасно прийнятими на залі наради. Для перевірки прийнятності він читав-часу читатиме імена делегатів.

Відносно порядку ведення наради Конвенції передсідник Іван Фліс проголосив слідуєчі правила:

1) Президія керуватиме Конвенцією згідно з Правилами Ведення Зборів Робертса, з тим винятком, що дозволитиме ставити більше ніж один внесок перед голосуванням і над ними дискутувати. Подаватиме під голосування внески в хронологічній черговості їх подання. Тільки підтримані внески будуть поставлені під голосування.

2) Кожний делегат, якому передсідник уділив слово, повинен підійти до мікрофону на залі й перед своїм словом повинен подати виразно своє прізвище та число Відділу, що його репрезентує, бо інакше його участь не буде задоводна в протоколі Конвенції.

3) Президія переводитиме засадничу дискусію над звітами та над добром організації в той спосіб, що наспереди відкриває дискусію з тим, щоб усі очікували зголосити до дискусії зголосилися наперед. Кожний делегат, який зголосуватиметься до дискусії, повинен подати секретарям Конвенції на карточці паперу

Заболоцький з 371-го Відділу підтримує делегата Денисюка. Осип Бакай, делегат 430-го Відділу заважає, що коли б Конвенція перевірала вибір Виборчої Комісії балютованим, тоді треба було б насамперед вибрати ще спеціальну комісію для підрахунку цих голосів.

Д-р Богдан Левинський, делегат 361-го Відділу, заважає, що згідно з постановою §-у 19-го Статуту УНСОУ, президент Конвенції вирішує, в який спосіб переводяться голосування. Адвокат Іван Фліс дякує д-рові В. Левинському за завагу й, прочитавши постанову, що звучить: „Урядовець Президії переводить голосування в такий спосіб, який він уважав за відповідний крім вибору урядовців, що переводяться балютованим“, заридив голосування піднесенням рук.

Секретар Конвенції д-р Петро Стерчо перечитав імена номінованих кандидатів по українськи, а англословний секретар адв. Володимир Т. Дармопрай, по англійськи. Занотовано заяви кандидатів, які прийняли номінації та тих, що відмовилися прийняти. На прохання д-ра Дениса Квітковського, президент Конвенції це раз пригадає делегатам, що кожний має право голосувати тільки один раз, тобто тільки на одиннадцятьох кандидатах. Попросивши секретарів зайняти місця, президент піддав під голосування кандидата у черговості їх зголошення. У висліді голосування поодинокі кандидати одержали такі скількості голосів:

Павло Заболоцький — 143 голоси, о. Омелян Мицик — 211, Петро Сильчак — 195, Василь Цюпа — 205, Іван Пігуляк — 166, Микола Бобечко — 203, Василь Никифорок — 137, Павло Пироганч — 96, Володимир Гавриляк — 145, Степан Богачик — 206, Володимир Крушельницький — 69, Степан Бардачевський — 70, Семен Левинський — 159, Михайло Отрок — 50, Олена Магер — 161, Володимир Бережан — 54, Микола Сенік — 39, Роман Карбоник відмовився кандидувати, Гарасім Мисак — 64, Анна Прескович — 124, Петро Войтович — 51, Михайло Крика — 62, Осип Гонюк — 32, Петро Івасишин — 24, Іван Харабуря — 101, Павло Дуда — 110, Марія Шпікула — 121, Михайло Воробець — 59, Онуфрій Максимів — 41, Емануїл Притула — 30, Павло Лубас — 48, Еміль Грималка — 43, Дмитро Янківський — 19, Володимир Ганчар — 34, та Володимир Дрезна — 49 голосів.

На основі вислідів цього голосування до Виборчої Комісії вибрано таких делегатів: Степанію Богачик з 334-го Відд., о. Омелян Мицик з 388-го Відд., Василя Цюпу з 325-го Відд., Миколу Бобечку з 102-го Відд., Петра Сильчака з 257-го Відд., Івана Пігуляка з 39-го Відд., Олену Магер з 233-го Відд., Семена Левинського з 440-го Відд., Володимира Гавриляка з 316-го Відд., Павла Заболоцького з 371-го Відд., та Василя Никифорука з 194-го Відділу.

По проголошенні вислідів виборів секретарями Конвенції, президент Конвенції ухвалив слово мітрофорному протоієреві о. Мітратові Весолоскому для зголошення привіту Конвенції від Української Православної Церкви в Нью-Йорку. Вітаючи Конвенцію, о. Весолоский підкреслює, що Український Народний Союз — це найбільша українська організація у всьому світі й на неї звернені всі зусилля вільного українського громадянства, як важливого чинника в боротьбі за Самостійну Соборну Українську Державу. (Оплески).

Президент Фліс подякував о. Весолоскому за привіт і під загальні оплески й вставання з місць делегатів привітав на залі Президента Української Народної Республіки в екзаль, д-ра Степана Витвицького, та ухвалив йому слово, д-р С. Витвицький виголосив таку промову:

ПРИВІТ ВІД ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗАЛІ
Д-РА СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

„Хвалю Президент! Достойні Зібрані!
Від імені Українського Державного Центру вітаю оцим Вашою Достойною Конвенцію. Це зібрання — це, очевидно, об'єднання Ваших дотеперішніх осягів моральної та матеріальної натури. Очевидно, що ми не так зацікавлені в Ваших самих фінансових осягах, як зацікавлені ми в моральних осягах Вашої організації.

Це почуття приналежності до української спільноти збило Вас тут сьогодні. Це сила, яка з'єднує всі українські скучення, всі українські установи, де б вони не були, це сила, що з єством наших найкращих почувань і думок. Цій силі на ім'я: Українська Народна Справа!

Я не стану тут висловлювати поодинокі заслуги Вашої організації. Ці речі загально відомі. Хочу однак зазначити, що не було ні одної політичної акції на Рідних Землях, який не допомагав би Українській Народній Сполученні. Не було ні одної допомогової акції, в якій Ваша організація не брала б участі. За цю всю допомогу, яку Ви давали Українській Народній Справі, сердечне „спасибі“ Вам від Українського Державного Центру.

Відома, що Ваша допомога не була завжди легка, нерідко доводилося Вам зустрічатися труднощі, особливо, коли ходили про політичну діяльність цієї Вашої допомоги. Відома, що Ваше американське громадянство Вас зобов'язує. Але хоч у Вас і є державне громадянство американське, то в нас усіх є одне українське серце. І це дуже важне. Найбільшою нашою цінністю є все та Україна. Підкреслюю це, щоб ствердити, що це не об'єднує Вашої ситуації. Нерідко і одна і друга політична рада стоять на позиціях протиставлення. Тому потрібно, щоб і Вашим і нашим змаганням присвечувала одна політична рация: визволення України!

Я хотів звернути увагу на одну сторінку Вашої допомогової політичної акції: коли я недавно був у Вашингтоні, то там зустрівся я з Вашою делегацією, яка мала бути прийнята в Державному Департаменті. Ми привіталися і розійшлися. Це не значить, що, на мою думку, ми повинні такі акції підтримувати лише спільно, але кожна така акція має бути спільно підготовлювана й зведена до спільного знаменника. Тому я бажаю би, щоб на майбутнє Український Державний Центр і Ваша установа діяли одностайно на фронті, щоб ми мали постійний контакт, щоб акція політична була скоординована, щоб ми творили один фронт перемоги для визволення Батьківщини“.

Президент Конвенції, адв. Іван Фліс, подякував Президенту Витвицькому за вітання Конвенції своєю особистою привітністю і палким словом, а з черги попросив до слова Президента Української Вільної Академії Наук, проф. Олександра Архимовича, який сказав:

ПРИВІТ ВІД ПРЕЗИДЕНТА УНАВ

„Дозвольте мені від імені УНАВ привітати 25-ту Конвенцію Українського Народного Союзу. Ця 25-та з черги Конвенція свідчить за багаторічну оперативну роботу і це є виявленням дати, Тому УНАВ вітає Вас із тою ювілейною датою.

Тому, що УНАВ нещодавно святкувала скромний ювілей 12-ти річного існування в США, дозволив в кількох словах накреслити основні напрями діяльності Академії. УНАВ є Вільна Академія Наук і продовженням повнозвешеної Української Академії Наук в Києві. Отже, УНАВ має можливість і свій моральний обов'язок висвітлювати об'єктивно стан української вільної науки і суперечити тим неправдивим відомостям, що подаються українською академією в УРСР.

УНАВ веде багатогранну діяльність. Вона видає Анали в англійській мові, яких вийшло вже 28 томів, і вони розіслані по бібліотеках і університетах вільного світу. В Анали вх співпрацюють не лише українські учні, але також учні вільного світу, які співчують українській справі.

При Академії існує великий музей-архів, в якому зберігаються великі скарби, і не лише зберігаються, а там проводяться величезна наукова робота. Нещодавно Академія набула власний будинок, щоб можна було провадити дослідну роботу. На жаль, той будинок, якого побудути уможливив моргедж, удільний УНСОУом, ще не сплачений. Існує борг і треба платити відсотки, отже матеріальних труднощів у нас не багато.

Ми відчуваємо велику допомогу, яку ми одержали від Українського Народного Союзу. Він завжди знаходив можливість і охоту, щоб допомогти українській науці, а зокрема УНАВ. За це наша вдяка.

Також висловлюємо подяку „Свободі“, яка заряди друкувала матеріали Академії.

Дозвольте ще раз Вас привітати й побажати Вам успіхів у праці Конвенції“.

Президент Іван Фліс дякує професорові за слово й проголошує в год. 4:30 по пол. десятихвилинну перерву в нарадах для відпочинку.

Зараз же по перерві адв. Іван Фліс передає ведення наради першому заступникові президента Іванові В. Іванчукові, який просить до слова президента Українського Інституту Америки, п. Володимира Джуса. Пан Джус виголосив такий привіт:

ПРИВІТАННЯ ВІД п. В. ДЖУСА

„Хвалю Конвенцію!
Я маю велику приємність бути з Вами і до Вас говорити на цій Конвенції. Знаю, що маєте багато справ до вирішення і я лише бажаю привітати Вас та запросити шановних делегатів і делегаток відвідати Український Інститут Америки. Ми радо покажемо Вам, що ми тут зробили. Знову вітаю Вас і запрошую відвідати наш Інститут“.

ІНШІ ПРИВІТИ

Президент Іванчук прочитав привіти, які надішли до Конвенції, а саме: 1) від Митрополита Української Католицької Церкви в Америці, Іх Екскеленції Архиспископа Амвросія Сенишина, ЧСВВ (Залучник ч. 3); від Митрополита Української Православної Церкви США, Вископреосвященнішого Юана Теодоровича (Залучник ч. 4); від Українського Конгресового Комітету, за підписом Василя Мудрого (Залучник ч. 5); та від Наукового Товариства ім. Шевченка в США, за підписом проф. Робіана Смалю - Стоцького (Залучник ч. 6).

ПРОДОВЖЕННЯ ВИБОРУ КОМІСІЇ

Президент Іванчук проголосив приступлення до вибору п'ятичленної Комісії Пресб і Скарг, заважаючи, що хто буде вибраний до цієї Комісії, не зможе кандидувати до Головного Уряду. Вибір буде переведений шляхом піднесення рук. Делегат 445-го Відділу Іван Гешик ставив внесок щоб прийняти всього 15 кандидатів для присвоєння вибору, але внесок не був підтриманий, а крім того п. Іванчук стверджує, що таких обмежень не можна робити наперед. Приступлено до номінування кандидатів. Із залі запропоновано та підтримано таких кандидатів: делегата 189-го Відд. Івана Харабурю, делегата Степана Бардачевського з 241-го Відд., делегата 399-го Відд. Івана Красника, делегату 357-го Відд. Ольгу Соневицьку, делегата 483-го Відд. Осипа Бакай, делегату 291-го Відд. Марію Шпікулу, делегата Миколи Литвина з 133-го Відд., делегата 191-го Відд. Василя Колодія, делегата 489-го Відд. Миколу Шпітку, делегата Степана Бурого з 218-го Відд., делегата 468-го Відд. В. Петра Самця, делегата 57-го Відд. Степана Шпака, делегата 94-го Відд. Олександра Кушника, делегата 4-го Відд. Юліана Рєва, делегата 8-го Відд. Пилипа Гарасимовича, делегата 184-го Відд. Богдана Ластовецького, делегата 175-го Відд. д-ра Дениса Квітковського, делегата 345-го Відд. Дмитра Янківського, делегата 418-го Відд. Івана Мельника, делегата 356-го Відд. Михайла Воробця, делегата 168-го Відд. Івана Бабиня.

На цьому місці, на внесок делегата 94-го Відділу Володимира Борисевича - Войда, що його підтримав делегат 113-го Відділу Йосип Кузечак, одностайно замінено номінації. Після цього, ще перед приступленням до голосування, такі кандидати відмовилися прийняти номінації: д-р Денис Квітковський, Іван Мельник і Іван Бабин.

У висліді голосування, що його переведено в черговості номінації, поодинокі кандидати одержали такі скількості голосів: Іван Харабуря одержав 138 голосів, Степан Бардачевський — 96, Іван Красник — 155, Ольга Соневицька — 116, Осип Бакай — 109, Марія Шпікула — 164, Мирон Литвин 128, Василь Колодія — 152, Микола Шпітка — 35, Степан Бурый — 46, Петро Самець — 52, Степан Шпак — 21, Олександр Кушник — 22, Юліан Рєва 129, Пилип Гарасимів — 20, Богдан Ластовецкий — 22, Дмитро Янківський — 35, та Михайло Воробець — 52 голоси. В той спосіб до Комісії Пресб і Скарг більшістю голосами вибрано: Марію Шпікулу, Івана Красника, Василя Колодія, Івана Харабурю та Юліана Рєва.

Заступник президента Іван В. Іванчук передає керму наради президенту адв. Іванові Флісові, який з черги попросив до слова заступницю президента пані Генуєву Жеребину, яка в імені Президії Конвенції назначила Пресову Комісію в такому складі: Василь Гринів з 367-го Відділу, адвокат Степан Ярема зі 130-го Відділу, Олена В. Олек з 22-го Відділу, д-р Мирослав Прокоп з 389-го Відділу, о. Микола Федорів з 276-го Відділу, Михайло Борик з 406-го Відділу, Мирон Куропас із 423-го Відділу та Мері Думшин із 293-го Відділу. Крім того екзе-оффіціо назначено до Пресової Комісії п. Степана Шумейку на знак признання за його діяльність на Українському Народному Союзі.

В год. 5:45 по пол. президент проголосив перерву в нараді до 9:00 год. ранку завтрашнього дня.

ТРЕТЯ СЕСІЯ

Віторок, 22-го травня перед полуднем.

Третю сесію 25-ї Конвенції Українського Народного Союзу відкрив президент Іван Фліс у другому дні наради, тобто у віторок 22-го травня 1962, точно в 9-ти годині ранку. Президент перевіряв приналежність делегатів і виявилось, що всі делегати, імена яких були читані, прийняли в залі наради. Відтак адв. Фліс підкреслює, що сьогодні ми мусимо закінчити звітну частину головних урядовців, а якщо буде потрібно, то матимемо нічну сесію. Крім того, пригадає делегатам, щоб відбрали квитки на бенкет, що відбудеться в четвер увечері, з участю наших високих достойників Церкви та губернаторів стейту Нью-Джерсі, дост. Гюза, з черги попросив до слова п. Василя Авраменка, балетмейстра й популяризатора українських народних танків у світі. Балетмейстер Авраменко привітав Конвенцію від своєї Школи Українських Народних Танків, як також від усіх тих, кому лежить ця справа на серці. У своїм слові підкреслює він, як багато український народний танок зробив у минулому для популяризації Української Справи.

Подякувавши п. Василю Авраменкові за привіт, президент Іван Фліс проголосив приступлення до 5-ї точки порядку наради, а саме до звітування Головного Уряду. Перед поданням до слова Головного президента Йосипа Лисогора, президент закликав делегатів потувати собі свої заваги відносно звітування, бо дискусія над звітом настане відбудеться аж після їх закінчення усіми членами Головного Уряду.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНСОУ ЙОСИПА ЛИСОГОРА

ЙОСИП ЛИСОГІР

In Memoriam

The untimely and unexpected death of our President, Mr. Dmytro Halychyn, on March 26, 1961 was a severe shock to our many members who knew him personally and a grievous loss to our Association. He was a dedicated man and his dedication was concentrated on the Ukrainian National Association. Above all he worked unceasingly as Supreme Secretary and Supreme President for the past twenty-eight years to enlarge the membership believing that in numbers there would be the strength to produce the maximum benefits for our kinsmen and the cause that we all believe in. Mr. Halychyn's contributions, a golden page in the long history of our Association, will always be gratefully remembered. He is gone from our active ranks but his work and spirit remain with us.

“The development and the activities of every organization, as with an individual, have their own peculiar characteristics, their own successes, and their own failures. It wasn't any different in the last four-year period of the Ukrainian National Association which is covered by this report.”

With these words, the President of the Ukrainian National Association, Mr. Dmytro Halychyn, commenced his report to the 24th Convention which was assembled in Cleveland, Ohio in May, 1958. In great measure, this report for the four years ending December 31, 1961 can be introduced with the same words since Mr. Halychyn headed our Association for the major part of that period. I shall attempt to present the highlights of the activities during his term, as well as the period immediately following, with emphasis on those factors that indicate definite trends. The details of our operation, spread over 27 states, the District of Columbia, and 7 Canadian provinces, will be kept to a minimum since such information will be presented in the tables and reports of the Supreme Secretary, the Supreme Treasurer, and the Supreme Auditing Committee.

The most significant aspect of our organizational activities during the past four years is that we continued to move ahead in all departments more dynamically than in the four-year period before the 24th Convention. Our progress, though erratic, nevertheless indicated that to a greater degree than ever it is within our power to successfully guide our financial, cultural, educational, and social destiny. How well we did this from 1958 through 1961 is borne out by the following statistics:

Total number of members	81,400, an increase of 5,400
Total Assets	\$25,400,000, an increase of \$5,250,000
Insurance in force	\$62,000,000, an increase of \$7,500,000
Reserves which added financial protection to every member	\$ 6,190,000, an increase of \$1,000,000
Dividends paid	\$ 600,000, an increase of \$ 75,000
Yield on investments	3.84% increased from 3.23%

The record further reveals that changes approved by the 24th Convention were put into work and that our membership potential was widened by the raising of age limits for insurance from 60 to 65; by the issuance of the new "Double Protection up to Age 60" certificate; and by raising the limits of insurance protection for juveniles up to \$5,000 per person and for adults up to \$50,000, with double indemnity up to \$100,000.

To spur activities north of our border, a Canadian branch office was established in Toronto in 1959. We continued our emphasis on Canada by holding our 1960 annual meeting in the same city. This was the first time in the history of the Ukrainian National Association that such a meeting was held outside of the United States.

Substantial progress was also made in other departments of our operation. Our publications were improved and news coverage facilities in this country and abroad were expanded. The first volume of the most ambitious project ever undertaken by our editors, that of preparing a Ukrainian Encyclopedia in the English language was finally completed and is in the hands of the publisher, the University of Toronto Press. Soyuzivka soared in popularity and established itself not only as a sound and profitable enterprise, but an institution that fulfilled the vital needs of our members, their families and friends for recreation, cultural stimulation, education, and health improvement. At Soyuzivka the retired members home was put into operation in 1961, the children's camp was established in 1958 and subsequently enlarged, and the Ukrainian Cultural Courses which were inaugurated in 1954 for students from 16 to 21 were broadened and improved.

Since it is our policy to concentrate heavily on organizing new members than it naturally follows that the outstanding achievement of the past four years is the faster rate of growth in membership. We have from time to time heard comments even in important circles, that our days for progress are numbered, that people are no longer interested in becoming members of Soyuz, that the "one" great source for new members, i.e., immigration, has trickled to a halt, and finally, that in this fast moving age fraternalism is on the downgrade. Yet despite these dark predictions and despite the recession in 1958, the depression in 1960, and the increase of automation which is steadily displacing more and more of our people from their jobs, we posted new records. Over 17,000 new members were organized in four years which was about 2,500 more than in the previous four-year period. The net increase of over 5,400 members as of 1961 was 1,200 more than the net increase for the period ending in 1957.

The best organizing results were attained in 1959 which was our 65th Anniversary year. Many branches and particularly the District Committees scheduled concerts, special meetings, and manifestations to commemorate the event. These affairs were well-planned and aroused considerable interest in their

Св. п. ДМИТРО ГАЛИЧИН

На вічну пам'ять

Передчасна й несподівана смерть нашого головного президента, Дмитра Галичина, 26-го березня 1961-го року була важким ударом для багатьох наших членів, які знали його особисто, великою втратою для нашого Союзу. Він був людиною, глибоко відданою народній справі, але його відданість найбільш зосереджувалася на Українському Народному Союзі. Перш за все, він як головний секретар і головний президент УНСОУ впродовж останніх 28-ох років працював безперервно над збільшенням нашого членства, у переконанні, що це збільшить число членів, які принесли б найбільш користь нашим людям і тій справі, в яку ми всі віримо. Заслуги Дмитра Галичина — це золота сторінка в довгій історії нашого Союзу і вони залишаться вічно у вдячній пам'яті. Він відійшов назавжди з наших рядів, але його праця і дух залишаться з нами.

„Розвиток і активність кожної організації, які і кожної людини, мають свої власні питомі характеристики риси, власні успіхи і свої власні невдачі. Не інакше було в період останніх чотирьох років Українського Народного Союзу, що до якого відноситься цей наш звіт“.

Цими словами головний президент Українського Народного Союзу Дмитро Галичина починає свій звіт до 24-ї Конвенції, яка відбулася у Клівленді, Огайо, у травні 1958 року. Вручачи загально, оцей мій звіт за чотири роки, до 31 грудня 1961 р., можна розпочати тими самими словами, тими ж, що Дмитро Галичина, проводивши нашому Союзі в більшій частині того періоду. Буду старатися з'ясувати головні точки з діяльності у часі його урядування, як теж в періоді, який настав безпосередньо після його, з підкресленням чинників, які склалися на напрямки з останнього часу. Подробіч наших дій, які простягаються від 27-го листопада, Дистрикт Колумбії і 7 канадських провінцій, будуть введені до мінімуму, бо ж ті інформації будуть в'ясовані в табелях і звітах головного секретаря, головного касира і Головного Контрольного Комітету.

Найбільш характеристичною рисою нашої організації за останні чотири роки є те, що ми продовжували ступати вперед в усіх департаментах з більшою динамікою, як у чотирірічний період перед 24-ю Конвенцією. Наш поступ, хоч неідеальний, яказував все ж у більшій мірі, як будь-коли, що ми маємо змогу успішно керувати нашою фінансовою, культурною, виконавчою і суспільною майбутністю. Наскільки ми правильно вчинили це впродовж років 1958-1961 — говорить про це наступна статистика:

Загальне число членів	81,400, зріст на 5,400
Загальні фонди	\$25,400,000, зріст на \$5,250,000
Актуальне забезпечення	\$62,000,000, зріст на \$7,500,000
Резерви, що збільшили фінансову охорону кожного члена	\$ 6,190,000, зріст на \$1,000,000
Виплачені дивіденди	\$ 600,000, зріст на \$ 75,000
Прибуток з інвестицій	3.84%, збільшений із 3.23%

Висліді нашої праці виявляють далі, що зміни, які були запропоновані 24-ю Конвенцією, були здійснені і що наше потенційне членство поширилось внаслідок підвищення членського віку від 60 до 65 року життя; внаслідок випуску грамот щодо Подвійного забезпечення до 60 року життя; та внаслідок поширення меж висоти забезпечення для молоді до \$5,000 на особу і для дорослих до \$50,000, з подвійним відшкодуванням до \$100,000.

Щоб сприяти збільшенню діяльності на північ від наших кордонів, в 1959-му році відкрито канцелярію УНСОУ в Торонто. Для підкреслення нашого зацікавлення Канадою ми відібрали наші річні наради в 1960-му році у тому канадському місті. Це було вперше в історії Українського Народного Союзу, що такі наради відбувалися поза кордонами З'єдинених Держав.

Поважний поступ досягнуто також в інших ділянках нашої діяльності. Поліпшено нашу видавничу та поширено джерела інформаційної служби в країні і за кордоном. Останткою закінчено перший том найсміливішого діла, що його підхопили наші редактори, а саме англословний Енциклопедії Українознавства і передано перший з двох томів цієї книги вже в руки видавництва Торонтського університету. Союзівка користувалась величезною популярністю і стала вже не тільки фінансовою здоров'ям та прибутковим підприємством, але й установою, яка йшла назустріч життєвим потребам наших членів, їх родин і приятелів, які шукають там відпочинку, культурної розваги, доповнення освіти й покращання здоров'я. На Союзівці встановлено в 1961-му році дім для старців, від 1958-го року діють там дитячі табори, а курс українознавства, започаткований в 1954-му році для слухачів від 16 до 21-го року — щораз більший і кращий.

Відколи наша політика зосередилась передусім на організуванні нових членів, то зрозуміло, що в останніх чотирьох роках наш надзвичайний успіх у цьому ділі йшов швидким темпом. Раніше чули ми час до часу, навіть у поважних колах, що дії нашого розвитку парохували, що люди вже більш не зацікавлені у тому, щоб ставати членами Союзу та що „одиноке“ велике джерело наших нових членів, дебіто нова імміграція, вже висихає та що взагалі в нашому поступовому часі братські організації втрачають своє значення. Проте, всупереч чим сумним прогнозам і всупереч рецесії з 1958-го року та депресії з 1960-го року, всупереч автоматизації, яка заступає щораз більше працюючих людей на їх нарастаючу праці, — ми встановили нові рекорди. Впродовж 4-ох років організовано нових 17,000 членів, що є на 2,500 членів більше, аніж в попередньому чотирірічному періоді. Чиста надлишка на понад 5,400 членів з 1961-го року була на 1,200 осіб більше, як чиста надлишка за період, що кінчався 1957-им роком.

Найкращі організаційні виследи досягнуті в 1959-му ро-

respective communities thereby keeping the public spot-light on the Soyuz branches and their activities. The enthusiasm that was generated tended to give a big lift to the organizing work that year and 1959 ended up as the best year for total members organized since 1952, the period when large groups of our newly arrived kinsmen were joining our ranks.

The momentum gained in 1959, however, did not continue. The following year, 1960, brought about a sharp decline in the recruitment of new members. The final count was very disappointing and even disturbing because it was the first year in over 30 years that we suffered an actual loss in active members. The downward trend continued into the early months of 1961. The situation became more ominous with the death of our President, Mr. Dmytro Halychyn, who for 28 years had provided the drive and leadership that brought our Association its great successes in the past. It was a moment fraught with pessimism. The Executive Board, however, was fully aware of the seriousness of the problem and recognized that vigorous action was needed. Accordingly at the annual meeting in May, 1961, a resolution was adopted for an all-out drive for new members and the goal was set at 100,000 members. Appeals were directed to secretaries, branch officers, organizers, and delegates who had attended the 24th Convention to get behind this ambitious campaign. Our announcement was greeted with some skepticism but we kept hammering away in our press, in personal correspondence, and at District Committee meetings for planned, methodical and persistent action on a regular weekly or monthly schedule for the obtaining of consistent organizing results. The first definite signs of a turn for the better appeared in the August figures and then each month after that showed splendid progress. December established a record high for any single month for the last ten years. The year 1961 ended as second best to 1959 with the result that morale was boosted throughout our organization, thus setting the stage for further progress into 1962.

The largest net gain in membership in the past four years was made in Canada which added 1,256 members to its total. The establishment of a branch office in Toronto, without doubt, helped to bring this about. However, the operation of the branch office is not up to expectations. The problem needs further attention and more planning because the potential in Canada is enormous. Following Canada in net membership gain is the state of Illinois with 1,062 members and New York State with 1,061 is a close third. New Jersey is fourth with 527 and Pennsylvania is fifth with 341 members. All of the other states registered smaller gains except Arizona, Delaware, Missouri, New Hampshire, North Dakota, Rhode Island, West Virginia, and Wisconsin. These states had small losses which at this stage are not serious and they could all be made up with a little energetic organizing effort. Delegates from these states should give this matter their close attention.

An interesting situation is developing in connection with first place in total membership. New York State with a net gain of 1,061 members drew closer to Pennsylvania, the present leader, which had gained only 341 members or 720 less than New York State. At the end of the year 1961 Pennsylvania had 17,303 members as against 16,866 for New York State, or a difference of only 437 members. At this rate of progress, New York may soon take over the honor of being our number one state in total members.

One of the milestones that was achieved and one that gave all of us deep satisfaction was the passing of the 75,000 mark in active members. This goal was set in 1954 by the 23rd Convention in Washington, D.C. for the ensuing four years. The target was missed in 1957 but the 1961 campaign put us over the top as we finished with 75,056 active members.

As in the past, our organizing achievements were marred by serious losses through suspensions and cash surrenders. These losses, combined with deaths and maturities, reduced the net annual gains to less than one-third of the total number organized during the year. In other words for every 17 members we organized in the last four years, we actually added only 5 members to our grand total. Some progress has been made in reducing suspensions during the last year but the number is still excessive. It is disheartening to witness the high rate of suspensions and cash surrenders because in every instance such members penalize themselves financially. They are giving up the benefits of life insurance protection that is irreplaceable at the same cost and it is protection that they and their families need. We have to continue giving this problem more attention because as a fraternal association it is our duty and responsibility to exert every possible effort to keep members from abandoning the valuable privileges of a Ukrainian National Association certificate.

A fact worth noting as we study our statistics is that our active membership over the last four years increased by a total of 2,618 members. Yet during this same period our adult department lost exactly 100 members. In other words we gained 2,718 juveniles and lost 100 adults. It is, of course, reassuring to see the juvenile department grow but at the same time we know from experience that the adults are the ones that are vitally in need of insurance protection. We also know from our reports that many of our members are underinsured. The average amount of our certificates is below \$800 which under today's conditions is a pitifully small amount. Our statistics disclose that each year nearly a hundred of our members die who are under 50 years of age. These members generally leave a family including children of school age and unless the deceased was well-to-do, his family is subjected to considerable suffering and many heartaches. We as fraternalists have to be concerned with this problem and it behooves us to put pressure on our friends and neighbors to join our Association and to insist that they provide themselves with the kind of insurance protection that their families are entitled to.

Our basic methods of organizing members through the local branches with the secretary as the key individual, and through regular and branch organizers has held up exceptionally well where we have had energetic personnel. It has been a complete failure where we have disinterested branch officers. Some progress has been made in livening up some of the inactive branches by the District Committees which have done a fine job in stirring up interest in Soyuz and bringing about more cooperation among the various branches. Our organizing effort has also been aided by the Secretaries Courses that have been given at Soyuzivka and in a number of cities. Considerably more can be accomplished by our Association if we could stimulate a greater number of our branches to do some productive work. The surest way to bring this about is to get more energetic and enthusiastic individuals, including women, in as branch officers, particularly into the position of secretary. Organizers also are needed. The delegates to the 25th Convention can fulfill part of their obligations to Soyuz for the next four years by keeping this problem in mind and by contributing towards its solution.

FINANCIAL DEPARTMENT

Our financial growth continued steadily with each year showing increased assets and higher reserves which means added protection for our certificate holders. When the books were closed at the end of last December, assets totalled \$25,400,000, an increase of \$5,250,000 or 26% since the end of 1957. This new capital was invested approximately as follows:

ці, який був нашим 65-м Ювілейним роком. Багато наших Відділів за зокрема Окружний Комітет Відділу укладали концерти, спеціальні сценки й мейфестаци для відзначення тих роковин. Ці події були добре заплановані і вони викликали поважне зацікавлення в громадах, а яких відбувалися, зокрема у нас на наш Союз та його Відділи і їх діяльність. Той ентузіазм дає сильний поштовх до організаційної праці у тому році і 1959-й рік закінчився найкраще щодо організування членів тієї 1952-го року, себто від часу, в якому великі групи новоприбулих наших земляків включилися в нашу раду.

Проте, успіх, що ми його osiąгнули в 1959-му році, не тривав довго. Уже в наступному 1960-му році прийшов гострий зворот до гіршого, коли мова про прирост членів наших членів. Остаточний підрахунок був для нас поважним розчаруванням, бо це був перший рік за останніх 30 років, коли ми насправді втратили децю з активних наших членів. Цей спад від продовжувався до перших місяців 1961-го року. Ситуація це більш ускладнилася із смертю нашого головного президента Дмитра Галичина, який провів 28-ми років керував Союзом і був його лідером, довіряли йому в мільйоні до великих успіхів. Настав момент сповнений песимізму. А тим, Екзекутивний Комітет був цілком свідомий поважні проблеми і прийшов до переконання, що необхідна рішуча акція. Згідно з цим настановленням, на річному засіданні в травні 1961-го року прийнято резолюцію про загальний організаційний наступ, щоб osiąгнути ціль — 100,000 членів. Проголошено заклик до секретарів, щоб вони усі включили в нашу наполегливу акцію. Проголошення її стрінулось спершу з деяким скептицизмом, але ми продовжували пропагувати її в пресі, в особистому листуванні і на зборах Окружних Комітетів, — ми продовжували настановляти на планову, методичну і енергійну акцію за звичайним щотижневим і місячним планом, щоб тілком osiąгнути задані організаційні вислідки. Перші вислідні позначки звороту на краще показувалися в серпневих цифрах, і після того з кожним далішим місяцем виявлявся блискучий поступ. У минулорічному грудні встановлено рекорд щодо одномісячного організаційного успіху за цілих 10 років, 1961-й рік закінчився, як другий найкращий поруч із 1959-м роком, з тим вислідом, що високо піднялася мораль в цілій нашій організації, створивши таким чином добру підставу для дальшого прогресу в 1962 р.

Найбільший чистий прибуток членів за останні чотири роки osiąгнуто в Канаді, яка додала до свого попереднього стану членів 1,256 членів. Нема сумніву, що значно причинилось до цього атовлення канадійської канцелярії УНСоюзу в Торонто. Проте, діяльність цієї канцелярії не зовсім відповідала нашим сподіванням. Цій проблемі треба присвятити чимало уваги і краще планування, бо ж величезним є потенціал Канади. Другим після Канади щодо приросту членів була стеія Іллінойс з 1,062 членами і зараз за ним ступає стеія Нью Йорк з 1,061 членом. Нью Джерсі з своїми 527 членами стоїть на четвертому місці і Пенсильванія з 341 членом на п'ятому місці. Всі інші стеї записали меншими числами членів, за винятком Арізони, Делавер, Мізурі, Нью Гемпшир, Пів. Дакоти, Род Айленду, Західної Вірджинії і Вісконсин. Ці стеї виявили новелітні втрати, які, почасти, не є гірші і які можна надолужити при деякій організаційній енергії. Делегати з тих стеїв повинні присвятити цій проблемі чималу увагу.

Цікава ситуація настав у зв'язку з першим місцем в загальному числі членів. Нью Йорк з чистим зиском у членів на 1,061 члена наблизився до Пенсильванії, теперішнього лідера, який причисляв членів 341 члена, себто на 720 менше, як стеія Нью Й. Наприкінці 1961-го року Пенсильванія мала 17,303 членів проти 16,866 із стеєю Нью Йорк, що становить різницю в 437 членів. Коли жак буде закінчено розширення рух членів, то Нью Йорк значно дістане почесне місце щодо найбільшого члена членів.

Одним з великих стовпів на шляху нашої організації, що ми його osiąгнули і що дав нам почуття великого здоволлення, було osiąгнення цифри 75,000 активних членів. Цю ціль зазначала була в 1954-му році 23-тя Конференція у Вашингтоні на наступних чотири роки. Цей цілі в 1957-му році недосягнуто, але кампанія з 1961-го року перегнала своїми 75,056 активних членів згадану вище ціль.

Як і в минулому, так і тепер наші організаційні успіхи були притаманні поважними втратами вислідку сусупення членів та передчасного згортання грамот. Ці втрати, сполучені з випадками смерті та повною виплатою грамот, зредукують чисті річні зиски на менше, як одну третю цілого числа, зорганізованого впродовж року. Іншими словами, на кожних 17 членів, що їх ми зорганізували в останніх 4-ох роках, насправді ми додали тільки 5 членів до нашого загального членства. Ситуація децю покращалась із зменшенням числа сусупення членів в останньому році, але те число така досить поважне. Дуже прикро дивитися на високий відсоток сусупів і передчасного згортання, бо в кожному такому випадку член самі себе фінансово пошкоджують. Вони зрікаються користей з життєвого забезпечення, якого не можна заступити та яке потрібне їм і їхнім родинам. Мусимо присвячувати цій проблемі більше уваги, бо ми, як братерська організація, маємо обов'язок і несемо відповідальність за те, щоб всіма можливими способами переконати наших членів, щоб вони не зрікалися привілеїв, що їм дає грамота Українського Народного Союзу.

Коли студіюємо статистику нашого активного членства за останні чотири роки, то треба відкрити факт, що його число збільшилось на 2,618 членів. Проте в тому самому часі наш департамент дорослих втратив докладаю 100 членів. Іншими словами, ми зискали 2,718 молодих і втратили 100 дорослих. Очевидно, що пристою бачити, як росте наш модельний департамент, але в тому самому часі знаємо з досвіду, що саме дорослі є тими, які насправді, життєво потребують забезпеченої охорони. Знаємо теж з наших записів, що факто наших членів є забезпечені на нижчу суму, а ніж повинні би. Пересічна квота наших грамот є нижча як \$800, яка в нинішніх обставинах є смішно малою сумою. Наша статистика виявляє, що щорічно близько 100 наших членів вмирають у віці нижче 50 років. Ці наші членів залишають свої родини, включно з дітьми у шкільному віці, і з винятком випадків, коли померлий був заможною людиною, родини померлих залишаються в обличчя поважних грошових турбот. Ми, як братерська організація, стурбовані цією проблемою, і вона зобов'язує нас наполягати на наших привілеях і сусуді, щоб вони вступали до нашого Союзу та щоб вони забезпечувалися на таку суму, яка давала б їм і їхнім родинам ту охорону, на яку вони заслуговують.

Наша засадничий метод, організування членів місцевими Відділами із секретарями, як головними особами, як також нашими постійними й відділовими організаторами, дала знамениті вислідки там, де ми мали енергійний персонал. І, наприклад, повна невдача була там, де членів Управління Відділів не цікавили справою. Деякий успіх мало оживлення неактивних Відділів Окружних Комітетів, які перевели гарне діло підслюванням зацікавлення в цілому нашому Союзі та навідуванням співпраці між окремими Відділами. Наші організації зусилля дістали чималу поміч з боку Секретарських курсів, переведених на Союзіві та в кількох інших місцевостях. Можна б чимало децю більше osiąгнути, коли б можна відкрити більше число наших Союзівих Відділів ба жанням творити конструктивне діло. Найвизначніший шлях до цього — дістати на урядовці у Відділах людей з більшим ентузіазмом і більшою енергією, включно з жінками, передусім на становища секретарів. Треба також організувати. Делегати на 25-ту Конвенцію зможуть виконати частину своїх зобов'язань у відношенні до нашого Союзу на час найближчих чотирьох років, якщо вони тимчасово цю проблему і спричиняться до її позитивного розв'язку.

ФІНАНСОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Постіжно, з кожним роком проявлявся наш фінансовий

\$2,750,000 in first mortgages; \$2,000,000 in corporate bonds; \$80,000 in loans to members; \$150,000 in improvements to Soyuzivka; and the balance in miscellaneous items.

The bulk of our investment holdings or nearly \$19,000,000 is in high grade bonds, including United States government, Canadian government, Canadian provincial government, United States municipal, and United States public utility, corporate, and railroad bonds. Next in line are 397 first mortgage loans which total \$5,100,000, a figure more than double the amount in 1957. Loans to members which are made on the basis of the cash value of individual certificates and at the low interest rate of 4% have increased to \$390,000.

We continued to concentrate on the policy of granting mortgage loans to members at rates of interest below the prevailing savings bank rates. Over one-half of our new funds as noted above, were invested in this manner with the majority of the loans being placed on homes purchased by members. Our experience bears out that such loans are sound and safe investments because our members not only repay promptly but invariably make substantial improvements to their properties thus increasing the value of the property which is our security. We also placed loans on larger residential properties both to members and non-members but at rates of 6%. In the case of those charged by other institutions and this added income helped to build up our administrative fund. We are constantly searching for favorable loans along this line so as to increase the rate of return or yield on our capital as well as to produce additional funds for administrative purposes.

During the four years we continued to purchase top grade corporate bonds primarily public utilities, because the yields were favorable ranging up to 5 1/4% which is comparable to the net return on mortgages since there is little expense involved in servicing bonds or collecting the interest due. Last year after a series of conferences with our bankers and investment houses at which time a careful and thorough analysis of our security holdings was made, including our tax-exempt bonds, we decided to sell all of our tax-exempt bonds and reinvest the funds in higher yielding corporate bonds and mortgages. This complete change-over will take time since approximately \$1,400,000 is involved and the bulk of these securities are selling below their book value. Some of the bonds that reached par value were sold and we will continue to do this whenever the market is favorable until all of our tax-exempt securities are disposed of.

Our income has risen uninterruptedly each year for the past four years. Annual dues paid by members in 1961 amounted to \$2,260,000 as compared to \$2,000,000 in 1957, or an increase of 13%. Bond interest rose by 18.7% for the same period, from \$530,000 to \$630,000. Mortgage interest which amounted to \$85,000 in 1957 jumped to \$235,000 in 1961, an increase of 176%. The new investments in mortgages and in higher interest bearing bonds raised the return or yield on our total investments to 3.84% or .61 points more than in 1957. As a result of the favorable yield we declared higher dividends to our members for the year 1959 and again for 1961. The latter dividend which is payable in May, 1962, is the highest ever paid our members and totals \$215,000 as against \$130,000 paid in 1957. All classes of members benefit by this increase with some members receiving double the amount they received in past years. These higher dividends are extremely important because they lower the final cost of insurance to our members and thereby put us in a better competitive position with other fraternal as well as other life insurance companies. For the first time in our history fully paid up members will receive a dividend. This matter was approved at the annual meeting in 1961 and the first such dividend will be paid in May, 1962.

Our reserves or the additional dollars that are set aside to further protect each member over and above the legal requirements increased over \$1,000,000 going from \$5,177,000 in 1957 to \$6,183,000 in 1961, a gain of 19.6%. This substantial rise in our reserves was due to the higher yield on investments and a more favorable mortality rate which declined to 60.8% in 1961 as against 68.9% in 1957.

The valuation of our certificates continues at the exceptionally high figure of 132.4% though it is slightly below the previous years because our investment in Soyuzivka is no longer included as an admitted asset. This change was the result of a new provision in the New Jersey insurance law.

In general our financial operations are satisfactory and every effort is being made for further improvement. We are pursuing a conservative policy of investment in accordance with the best recognized practices of institutions similar to ours, keeping in mind that protection of principal is a paramount obligation of our trustee function. However, we are ever on the alert for favorable situations which will benefit our Association. In line with this policy, we coopted the chairman of the Auditing Committee to sit in on Executive Committee meetings as financial advisor. One of the more important problems that we are giving thought to is the modernizing and mechanizing some of our office systems and procedures.

In the early part of 1960, the State of New Jersey Bureau of Insurance examined our books and records for the three-year period from 1957 through 1959 and with the exception of minor suggestions found our condition satisfactory and in compliance with our constitution and by-laws as well as with the regulations of the State of New Jersey.

SOYUZIVKA

As each year passes Soyuzivka becomes increasingly more important to Soyuz. Reknown throughout the United States and Canada as a vacation resort, Soyuzivka is steadily gaining acclaim as a center of Ukrainian culture, art, and education as well as a provider of summer jobs for college students. More and more people in all age groups are attracted to this beautiful and unique 350-acre Catskill mountain resort and we are constantly under pressure to improve and expand the facilities to accommodate the growing list of guests. During the past four years we made vast improvements including the modernization of the main lobby in the main house as well as a number of guest rooms in the various buildings. A new Olympic-size swimming pool complete with lights and a patio replaced the old pool. A wading pool for small children was added and a new swimming pool was constructed for the children's camp. Two additional tennis courts were built and a ski slide with tow-line was installed for the winter sports fans. Improvements were made in the kitchen with the installation of new equipment and bakery unit. Roads were widened, new parking areas were built, and the water supply system was improved. All of this work has added considerably to the cost of Soyuzivka and it is now carried on our books at a value of \$357,000. The true value of this property comprising more than 350 acres and over a dozen sturdy well-furnished buildings as well as other facilities, is substantially more than our book figure.

аріст і виказував щораз більше майна та щораз більші резерви, які ставали додатковою гарантією для грамот наших членів. Коли з кінем грудня 1961-го року закінчено книговодство, то наше майно становило \$25,400,000, що означає зріст на \$5,250,000 або 26% від кінця 1957-го року. Цей новий капітал інвестовано приблизно так: \$2,750,000 на перших моргеджах; \$2,000,000 в об'єктах корпоративних; \$80,000 в позиках членам; \$150,000 у покращуванні Союзівки; і баланс — на різних інших рахунках.

Головним осередком наших інвестицій на суму близько \$19 мільйонів є високоякісні облиг, включно з державними З'єднаних Держав, Канади, канадійських провінцій, американських міст, американських публічних установ, корпорацій і залізниць. Після того йдуть 397 перших моргеджів на загальну суму \$5,100,000, більш як подвійна сума у порівнянні з 1957-м роком. Позики членам на базі готівкової вартості їхніх індивідуальних грамот та з низьким 4% збільшились до \$390,000.

Ми дали зосереджувались на політиці уділювання гіпотетичних позичкових моргеджів нашим членам з нижчою відсотковою стопою, а ніж відсотки, що обов'язують в публічних банках. Понад половину наших нових фондів, як сказано вище, інвестовано таким чином здебільша в позиках, уділюваних на купівлю домів нашим членам. Наш досвід доказує нам, що такі позики є здоровою і певною інвестицією, бо наші членів не тільки докладно сплачують їх, але й переводять значні репарти у своїх посплостях, збільшуючи тим самим їхню вартість, що забезпечує уділені позики. Ми уділюємо теж позики однаково членам, як і не-членам, на більшій мешкальній об'єкті, але на 6%. У випадках позик для не-членів ми настановляємо на вищій заплаті за наші послуги, так, як це роблять також інші установи, і ці додаткові прибутки дозволяють нам розбудувати адміністративний фонд. Ми постійно стежимо за можливостями таких корисних позик згідно з нашим нашим принципом, щоб збільшити наші прибутки, щоб побільшити наш капітал та щоб дістати додаткові гроші на адміністративні цілі.

Впродовж останніх чотирьох років ми продовжували набувати високоякісних корпоративних облиг, головню установ загальної ужитковості, бо дохід з них був розмірно корисний, доходячи до 5 1/4%. Це риняться чистому зискові в моргеджових позик, з уваги на те, що при орудванні облигами чи стиганні належних відсотків нема великого труду. В останньому році, після багатьох нарад з нашими банкірами та інвестиційними домами, коли то переведено добувати й основну аналізу щодо безпеки наших вартісних паперів, включно з неоподаткованими облигами, ми рішили продати всі наші неоподатковані облиги і надалі інвестувати добути фонди у дохідніших корпоративних облигах та моргеджах. Все це перетавлення інвестицій вимагатице децю часу, тому, що річ іде тут про приблизно \$1,400,000, а більшість тих цінних паперів продається нижче їх книжкової вартості. Деякі з тих облиг, які osiąгнули паритетну вартість, продано, і ми продовжуємо робити це, якщо тільки ринок збути для нас корисний і поки ми не позбудемося всіх звільнених від оподаткування облигів.

Наші прибутки зростали щороку безперервно впродовж останніх 4-ох років. Річні членські внески становили в 1961-му році \$2,260,000, порівнюючи з \$2,000,000 в 1957-му році, що дає 13% зросту. Відсотки від облиг зросли на 18.7% у тому самому часі, з \$530,000 до \$630,000. Відсотки від моргеджових позик, які в 1957-му році становили \$85,000, підскочили в 1961-му році до \$235,000, себто на 176%. Нові інвестиції в моргеджах і в краще оцінованих облигах підняли дохід із цілості наших інвестицій до 3.84%, або на 0.61 пункт більше, як у 1957-му році. У висліді такого збільшеного доходу ми призначили збільшені дивіденди нашим членам, платні в травні 1962-го року, найвищі, як вони були виплачені будь-коли за ці роки, становлять суму \$215,000 у порівнянні із \$130,000, виплаченими в 1957-му році. Всі групи наших членів користують з того збільшення дивідендів, причому деякі наші членів дістають вдвоє стільки, скільки мали кілька років тому. Ці вислі дивідендів мають дуже поважне значення, тому, що вони обіжкують останніх членів забезпеченням наших членів і ставлять нас у кращу конкурентну позицію у відношенні до інших братерських забезпечених установ, які теж аскураційних компаній. Вперше в історії нашої установи дивіденди дістають також членів, грамоти яких були в цілості сплачені. Цю справу вирішено на річних зборах у 1961-му році, і перша така дивіденда буде виплачена в травні 1962-го року.

Наші резерви, які пак додаткові долари, ми відклали задля збільшеної охорони кожного з наших членів і підвищили їх більше, як цього вимагає закон, на понад \$1 мільйон, виходячи з позиції \$5,177,000 у 1957-му році до \$6,183,000 в 1961-му році, що становить збільшення на 19.6%. Цей значний зріст наших резерв задукує збільшеному прибутковій з інвестицій і зменшеній смертності членів, яка впадала до 60.8% у порівнянні з 68.9% у 1957-му році.

Оцінка наших грамот вдержується на вищійшій висоті — 132.4%, хоч і вона трохи нижча, як в минулих роках. Це тому, що наші інвестиції в Союзівку не включили вже в дозволені нам активи. Ця зміна є вислідом нової постанови в забезпеченому законом стеї Нью Джерсі.

В загальному наша фінансова господарка задовільна і йдуть безупинні заходи, щоб її далі поліпшувати. Ми дотримуємося консервативної політики інвестування згідно з найкращими визнаними практиками подібних до нашої інституцій, маючи завжди на увазі, що охорона основного капіталу є найголовнішим зобов'язанням довіреної нам функції. Проте, ми завжди готові використати сприятливі нагоди, що будуть корисні для нашого Союзу. Здійснюючи таку політику, ми кооптували голову Контрольної Комісії, як фінансового дорадника, для участі в засіданнях Екзекутивного Комітету. Однією з важливіших проблем, що їх ми беремо під окрему увагу, є модернізування і механізування деяких ділянок в нашій канцелярській системі і в її ділянці.

В першій половині 1960 р. забезпечений департамент стеї Нью Джерсі перевіряв наші книги й рекорди за трирічний період від 1957 до 1959 року і визнавав — за винятком дрібних сугестій — їх стан за задовільний і згідний із нашим статутом і законами стеї Нью Джерсі.

СОЮЗИВКА

З кожним роком Союзівка стає все більш активною діяльною діяльністю Союзу. Відома широко у ЗЛА і в Канаді, як вакаційна оселя, Союзівка здобуває постійно признание, як осередок української культури, мистецтва і виховання і також, як можливість заробіткових літніх занять для студентів коледжів. Ця чудова і єдина в своєму роді відпочинкова оселя в горах Катскілл притягає все більше й більше людей різного віку і ми безупинно мусимо поліпшувати і пошарувати існуючі там влаштування і приміщення, щоб відповідати вимогам все більшої кількості гостей. Протягом останніх років ми зробили на Союзівці великі удосконалення, включно з модернізацією вестибюлю в Гостиннічній і деякої кількості кімнат для гостей в різних будинках. Новий басейн для плавання, олімпійської величини, освітлений і з просторим відпочинковим майданом замінив старий басейн, що не вистачав уже з кілького поглядом. Крім цього, побудовано ще два басейни — один для купання малим дітям й один для плавання учасників дитячих таборів. Влаштувано два додаткові тенісові корти і для аматорів зимового спорту побудовано летящий з'їздовий шлях з витяговою ліною. Переведено деякі поліпшення в кухні, заінстальовані там новий вийрід і нову пекарню. Поширено дороги, влаштувано нові площі для паркування авт і поліпшено видатно систему постачання води. Усі ці роботи збільшили у великій мірі вартість Союзівки і вона оцінена тепер в наших книжках на 357,000 доларів. Справжня вартість цієї посплості, яка охоплює понад 350 акрів і кількадеять будинків, як теж інші вигоди, вносить багато більше, як книжкова.

СПІЛЬНЕ ПАСТІРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЛАДИН, ПРИЯВНИХ НА ВСЕЛЕНСЬКОМУ ДРУГОМУ ВАТИКАНСЬКОМУ СОБОРІ В РИМІ

(Закінчення із стор. 2-ої)

звіднення Митрополита Йосифа й за країну долю нашої Церкви в Україні.

„Великий Неприязний“ діє на Соборі

Про відсутність нашого героїського Митрополита на Соборі подали вістку часописи, можна сказати, на всіх мовах світу. Деякі часописи назвали його слухом „Великий Неприязний“, що, хоч і неприязний на Соборі, то все ж таки діє і дає найкраще свідчення про нашу переслідувану Церкву. Згадка про неприязного Митрополита Йосифа, а рівночасно згадка про 15 українських Владик з різних країн вільного світу, а зокрема нинішня гарна Богослужба Архидієцями Літургію в храмі св. Петра, мимоволі ставить щораз частіше перед усіх Отців Собору настільки питання: Чому ж то українська Церква мусіла зійти в катакомби, чому український народ терпить такі люті переслідування? Чому стільки українців покинули свою гарну Батьківщину і скитається по чужих краях? Таке питання Отці Собору часто звертають до нас, українських Владик, у приватних розмовах, а ми маємо нагоду сказати правду про нашу скитальницю. Колишній Пресвята Родина мусіла скитатися по чужій землі, в Єгипті, бо, як сказав Йосифові Ангел: „Ірод буде шукати Дитини (Ісуса), щоб її погубити“ (Мат. 2, 13). Нині безбожний більшовизм намагався знищити християнську віру в серцях нашого народу. Отже, вірні українці, з виню своїх релігійних почувань, зійшли до новітніх катакомб, а частина з них покинула рідний край, щоб на чужині зберегти певніше свою віру.

Таке наше висноження здобуває уми й серця Отців Собору, а їхні заповнення про молитовну поміч у наших змаганнях напевно будуть потіхою і для вас, Браття і Сестри, бо ви добре знаєте, що молитовна поміч перед Богом цінніша від матеріальної помічі, хоч би і як могутньої. Так то видається, що сума доля нашого героїського Митрополита Йосифа промовляє на Соборі виразніше і голосніше, як виступ нашого українського Ієрарха на Вселенському Соборі в Лоні 1245-го року, Митрополита Акеронича, що освідомлював Отців Собору про монгольську навали, як найгіршішу тоді небезпеку для християнського світу. А вже ж немає сумніву, що завдяки стражданню нашої Церкви в Рідному Краю, зокрема завдяки стражданню і молиням нашого героїського Митрополита Йосифа, у цьому Вселенському Соборі прийняв участь таке велике число українських католицьких Ієрархів з вільного світу. Вони, ті наші Ієрархи, вийшли з кореня Київської, згідно Галицької Митрополії і на цьому Соборі свідчать про непокінчене змагання українського народу зберігти зв'язки із Святим Апостолським Престолом в Римі так, як то колишні свідчили заздалеки вже Митрополити Петро Акеронич на Соборі в Лоні 1245-го року, Митрополит Григорій Памвук на Соборі в Констанці 1414-го року і Митрополит Кардинал Зайло на Соборі у Флоренції 1439-го року, де вставлявся, поруч Кардинала Виссаріона, як найбільший подвижник примирення між Сходом і Заходом, і причинився до завершення того примирення, званого в історії під назвою Флорентійського З'єднання.

4) Особливі признаки теперішнього Вселенського Собору

Ви знаєте, Дорогі в Христі Браття і Сестри, що скликаючи теперішнього Вселенського Собору мало найкращий відгомін у цілому світі, не тільки серед католиків, але й серед різних нез'єднаних християнських віровизнань.

УВАГА! Джерзі Ситі й Околиці! УВАГА!

В неділю, 16-го грудня 1962 р.
в год. 4:00 по пол.
у великій залі
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО ДОМУ,
96 Fleet St., Jersey City, N. J.

МІСЦЕВА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА

Традиційну ЗУСТРІЧ СВ. МИНОЛАЯ

З ДІТЬМИ — УЧНЯМИ ШКОЛИ
колишніми, теперішніми та майбутніми та
їх БАТЬКАМИ.

В ПРОГРАМІ ЗУСТРІЧ:

1. Слово-звернення до дітей та батьків — директор школи С. МУХІН.
2. Св. Миколайська сценка в 5-ох дієвидах: „НАБІЛЬШІЙ ДАРУНОК. Намисла Лиса ХРАПЛИВА“.
3. РОЗДАЧА ДАРУНКІВ, дитяча забава, буфет для дітей та дорослих.

Склад миколайських дарунків буде відчитаний уже з 1:00 год. по полудні.

На Свято-Зустріч із св. МИКОЛАЄМ запрошуються все Українське Громадянство.

УПРАВА Т-ВА „РІДНА ШКОЛА“

Увага! Товариство „ПЕРЕМИШЛЬ“

В суботу, дня 15-го грудня 1962 року
в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, кімн. 25,
142 — 2-га Еве. в НЬЮ ЙОРКУ

РІЧНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ПОМОЧІ, Відділ 141 в НЬЮ ЙОРКУ.

У Зборах повинні взяти участь урядники і всі члени та членкині, щоб перевести голосування і вибрати нову Управу на 1963 рік.

Річний пригладується довгочасним членам, — вирішити свої задатності та подати всі інші справи перед відкриттям Зборів, щоб не переносити довів на бачущий рік, та в той спосіб облегчити працю секретаря.

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Молитва, відкриття Зборів.
2. Випусклення пам'яті померлих членів.
3. Прочитання протоколу з попередніх Зборів.
4. Звіт Управи і Контрольної Комісії.
5. Вибір нової Управи.
6. Вибір і запити.
7. Присяга і закриття.

ПОЧАТОК Зборів точно в год. 6:30 вечером.

По Зборах ТОВАРИСЬКА ПЕРЕКУСКА.

ЗА УПРАВУ
Теодор ВОЙТОВИЧ, президент
Михайло ЛУТКО, фін. секр. Олександр ТУР, рек. секр.

5) Немає на Соборі численників від Української Православної Церкви

Та між представниками-спостерігачами нез'єднаних християнських віровизнань на Соборі немає, на жаль, представників Українських Православних Церков. Уже під час Вселенського Собору доходили до нас миль вістки про прихильну поставу деяких кругів православних українців до справи участі в Соборі також українських православних спостерігачів. Це була б для нас велика радість, якщо б між тими численними спостерігачами ми були б стрінули також спостерігачів від наших Українських Православних Церков. Така приязність відпоручників наших православних Владик, хоч до нічого їх не зобов'язувала б, то всеж таки була б виявом доброї волі до деякого взаємного а б л и ж е н н я. Ми були б мали нагоду зустрітись з ними на Соборі, обмінятися думками про важкі справи щодо церковної єдності, перелуси у нашому українському народі, для забезпечення вічного спадка українських душ. Ми переконані, що з такою нашою зустріччю раділи б також всі наші православні Браття і Сестри і тут, на чужині, і в Рідному Краю, бо всі вони напевно тузять за приверненням церковної єдності. Мамо підставу до такого переконання, бо одне вже під час Собору дійшли до наших рук письмові привітання і найкращі побажання від дуже поважних представників української православної інтелігенції враз з проханням намагатися позискати й наших православних Владик, щоб схотіли наблизитися до вас, та й щоб такі схотіли вислати своїх представників до участі в Соборі, в ролі спостерігачів.

6) Ще раз і ще раз простягаємо руки до наших православних Владик і Братів

Собор швидко зачався і напевно потриває ще деякий час. Це не запізно, щоб наші

7) Нам прийдє і побажання з Празником Христового Родження і Нового Року

Зближається вже Святлий Празник Христового Родження, а це для нас, наших Владик, мила нагода однім спільним Пастирським Посланням привітати вас усіх, Високопреподобні і Всечесні Отці Душпастирі і вас усіх, Дорогі в Христі Браття і Сестри, і по цьому бої в усіх краях світу, і там, в Рідному Краю, нашим найсердечнішим привітом „Христос родився!“ За наших стародавніх звичаєм висловлюємо вам наші найкращі побажання і з цього серця благословення, з близьким вже Новим Роком. Ті наші найкращі побажання складалося до стій нашої Дієбесної Неньки, Пречистої Діви Марії, і запевняємо вас усіх, що носимо постійно в наших серцях ті найкращі побажання для вас та благословення для вас та благословення для всіх нас. Нехай Народження Вожа Дитинки Ісуса Христос обдарує вас найбагатшими скарбами Своєї безконечної любові на многи, многи і благословенні літа, в радості й веселощі, бо з нами Бог. Благодать вам, Браття і Сестри, від Господа нашого Ісуса Христа, й любови Бога Отця і Причиста Святого Духа хай буде з вами всіми. Амінь. Дано в Римі, в Празник Входу в Храм Пресвятої Богородиці, дня 21-го листопада 1962-го року.

YOU SAVE MORE THAN
MONEY WITH U.S. SAVING
SAVINGS BONDS.

Літературно-Мистецький Клуб в НЬЮ ЙОРКУ

В суботу, 15-го грудня 1962 р.
в год. 7:00 вечора

в залі ЛІТ.-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ
— відбудеться —

ВЕЧІР МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ з Філадельфії.

У ПРОГРАМІ:
СОЛЬОВІ ВИСТУПИ — ДУЕТИ — ТРІО

Учась беруть:

Марта БОГАЧЕВСЬКА
Ірина КОНДРА
Ждана КРАВЦІВ
Лідія КРИЖАНІВСЬКА
Парася МАНОЙЛО
Христина ОЗАРКІВ
Галина САВЧАК

Надія ТЕРЕШЕНКО
Тайсса ЗБИР
д-р І. БОГАЧЕВСЬКИЙ
Ярополк ЛАСОВСЬКИЙ
Ігор МИГАСЮК
Богдан МІЗАР
Ігор ШВЕЦЬ

УПРАВА КЛУБУ ПРОСИТЬ ЗАВІТАТИ НА ВЕЧІР
ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКИХ ГОСТЕЙ.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО МИ — закупили —

DOMINO CREDIT JEWELLERS CO.

526 Bloor Street W.
TORONTO, Ontario, Canada.

(Second store East of Bathurst on the North side of Bloor)

Масно на складі всі роди БІЖУТЕРІЇ — годинники: ZENITH, LONGINES, OMEGA, BULOVA, PERSTENI, діамантові ПЕРСТЕНІ, золота й срібна БІЖУТЕРІЯ.

Також пропонуємо — КРИСТАЛИ, СРІБЛО, ПОРЦЕЛЯНУ, ФОТО-АПАРАТИ, РАДІО й інші подарунки.

Спеціально пропонуємо також добрі ГОДИННИКИ, спеціально роблені для нас у Швайцарії під ім'ям „DOMINO“ за \$14.95 і більше, на 5 років гарантії.

НАША ДОБРА ОБСЛУГА. — ПОМИРКОВАНІ ЦІНИ
І ДУЖЕ ДОГІДНІ УМОВИ СПЛАТИ.

— ФАХОВА НАПРАВА ГОДИННИКІВ —

ЗАПИДЬТЕ І ОГЛЯДЬТЕ БЕЗ ЖАДНОГО
ЗОВОВ'ЯЗАННЯ.

Понад 15 років досвіду у справі годинників.

С. ДОМИН М. КУРМЕН

28-ий Відділ Союзу Українок Америки у НЬЮ ЙОРКУ, Н. Дж.

запрошує ЧЛЕНКІНЬ І ГОСТЕЙ на
СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

присвячені пам'яті
Митрополита А. Шептицького

РІЗДВЯНУ ЗУСТРІЧ

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЯ,
год. 5:00 по пол.

Неділя, 16-го грудня 1962 р.
ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

Об'єднання МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

владтовус —

ВИСТАВУ ОБРАЗІВ

свого члена
МИСТЦЯ МАЛЯРА

ВОЛОДИМИРА ЛАСОВСЬКОГО

якою відмічує

30-річчя ЙОГО МИСТЕЦЬКОЇ
та ЖУРНАЛІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Відкриття вистави

в неділю, 16-го грудня 1962 р.
в год. 12:00 вполудне,

в приміщенні ЛІТ.-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ,
149 2-га Еве. в НЬЮ ЙОРКУ.

До свого закриття, 29-го ГРУДНЯ 1962 року,
— ВИСТАВА ВІДКРИТА —

в СУБОТУ — від 8:00 вечора до 10:00 вечора
в НЕДІЛІ — від 12:00 впол. до 8:00 вечора

Новина! В Культурному Центрі Авраменка Новина!

відбудеться — ВІДКРИТТЯ — тільки

ГОСТИНИЦІ й РЕСТОРАНУ

ЗАПРОШЕННЯ на
GRAND OPENING

SATURDAY, DECEMBER 15 and SUNDAY, DECEMBER 16

Ukrainian American Village Restaurant

12 ST. MARK'S PLACE
Between 2nd & 3rd Avenue — NEW YORK 3, N. Y.

Мамо шану запросити Вас на відкриття нового українського підприємства, щоб Ви оглянули та гарно й присмачилися.

Властители: МИРОН і МАРУСЯ СІТНИЦЬКІ.

ОН перевантажені працею — без виглядів на успіх

Об'єднані Нації. — Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй має закритися 21 грудня ц. р., але має на денному порядку ще стільки невирішених і неполаданих справ, що передбачується багато цілоденних засідань. Все ж, здебільша ці справи такі, що їх не можна конструктивно розв'язати. До цих справ належать дебати над ліквідацією колоніалізму, при чому комуністичні країни, підтримувані в цьому більшістю азійсько-африканських країн, стоять завжди на становищі що колоніалізм існує тільки в Азії й Африці, як залишка 19-го сторіччя, а нема його в межах Співдружності. Конкретно, теперішні дебати над колоніалізмом крутяться довкола португальської Анголі. Безвиглядною справою є проблема з'єднання Кореї та справа арабсько-палестинських відносин. При цій нагоді всі арабські речники намагаються причіпити сіонізм до ірригаторського доктрини конкретної ідеї не може довести й дебати над справою Мадярщини. Але найбільше турбує генерального секретаря ОН У Танга дефіцит Об'єднаних Націй на 130 мільйонів дол. знаслідку конголійської війни, на яку не платять

ніжних внесків 50 членських держав, з СССР і Францією у провіді. Перед Об'єднаними Націями стоїть перспектива або відкликання 15.000 міжнародного війська з Конго, або скликання надзвичайної сесії Генеральної Асамблеї ранішею ввечерю 1963 р. спеціально для справи фінансів.

● Папа Іван XXIII буцім-то не відволений повільною ходою Вселенського Собору. Тому за його ініціативою послідує до життя спеціальну Координаційну Комісію під головуванням кардинала Амелто Сімоніні, ватиканського державного секретаря, з місцією приписувати наради в наступній сесії Собору, яка почнеться 8-го вересня 1963 року.

● В Австралії уряд покликав до життя окрему „Радю для життя джерел“, яка має прослідити можливість нових водних джерел та способів консервування води в великих збірниках. Врак води в Австралії дає себе відчувати щораз дошкульніше.

Українська Літературно-Мистецька Клуб

З Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 14-го грудня ц. р. відбудеться доповідь на тему: „Генеза української архітектури“. Початок о год. 8-й веч.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Незабутнього Почесного Члена нашого Товариства

бл. п. д-ра Богдана КАРПЕВИЧА

по
ПАНАХИДІ,
що буде відправлена

в СУБОТУ, 15-го ГРУДНЯ 1962 року,
в год. 8:30 вечора,
в церкві СВ. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ

відбудеться
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

ЖАЛОВНІ СХОДИНИ

на які запрошують
Членів Хору, Приятелів та Знайомих Покійного.

ХОР „ДУМКА“

Ділимося сумною вісткою

з Приятелями та Знайомими, що в неділю,
дня 2-го грудня 1962 року, з Волі Всевипущеного,
по тяжкій і довній недугі, відійшла
у Вічність наша Найдорожча

МАТИ і БАБУНЯ бл. п. Антоніна ДЯЧУН з Ястрембських

бувши учителька з Збаражчини, Україна.

Похован відбувся в Шикаго, Іл., дня 6-го грудня ц. р.
Горем прибиті:

ЯРОСЛАВ і АННА ДЯЧУН
— сини з дружиною

ВОЛОДИМИРА і ДМИТРО ТАРАШУК
донька з чоловіком

ВОЛОДИМИРА і ХРИСТИНА
— внуки

В глибокому смутку повідомляємо, що 28-го листопада 1962 року у Львові, на 85-му році життя, упокоїлася в Госді наша Найдорожча

МАМА Тенля ШЕРЕМЕТА

Прибита Горем Родина:

ПАВЛИНА — донька у Шикаго

ІОСИФ ГАВРОН — зять

РОДИНА: в Америці, в Україні та в Польщі.

ВІЧНА ІІ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу

бл. лам. мтр. СОФОНА СОСЕНКА
\$15.00 на українські сироти
пересилася

ОЛЕНА ГРИНЮКОВА

Замість квітів на могилу

бл. лам. д-ра ВАСИЛЯ КАССІЯНА
\$15.00 — на УКК
пересилать

д-р РОМАН і ГАЛЯ СОСЕНКИ

П. МИКОЛА МОРОЗ,
член 204 Відділу УНСОУ, зложив замість квітів
на могилу

св. пам. МИКОЛИ БЛИЗНАКА
суму \$10.00

на Дар Українському Високому Інвалідові.
ВІДІЛІ ОБІЗНА, Нью Йорк

Добре читати для дітей і молоді

Сойка-Штукарна

Ціна \$1.00

СВОБОДА

11-43 Grand St. (Box 34h)
Jersey City 3, N. J.

